

L

logaške novice

Glasilo občine Logatec, 15. februar 2010, letnik XLI, št.1

**Februarska
priznanja
Pogovor s prejemniki**

**Priznanja tudi
športnikom**

**V Logatecu
sežigalnice
zagotovo ne bo**

**Kli vse bližje
likvidaciji**

Aktivni čebelarji

**Mladi gledališčniki
spet na odru**

**Logatec je dobil
svojo prvo pravljico**

**O izzivih logaškega
kmetijstva**

Na enem od srečanj lokalnih časopisov Slovenije je predsednik republike dr. Danilo Türk ugotavljal, da se tudi v času, ko vse bolj dominirata internet in elektronska komunikacija, pomen časopisov, ki so osredotočeni na kraj bralca, ne zmanjšuje. Da sicer živimo v času globalizacije in smo čedalje bolj izpostavljeni informacijam iz celega sveta, vendar smo tudi čedalje bolj občutljivi in zainteresirani za informacije iz svojega okolja. V globalizacijskem času človek vse bolj išče zatočišče v svojih koreninah, v domu in stvareh, ki so mu blizu. Še kako prav je imel.

Se vam je kdaj zazdelo, da več veste o tem, kaj je Obama jedel za zajtrk, kot o tem, kaj se dogaja v sosednji ulici, kraju? Ker se Logatec le redko znajde na straneh nacionalnih časopisov, v regionalnem pač, lokalno glasilo v občini igra pomembno vlogo. Pišemo o bolj pa tudi manj pomembnih stvareh, opažamo pomanjkljivosti, znamo tudi pohvaliti. Zanima nas, kaj se dogaja v občini. Pišemo o vsakdanjiku, o vsakdanjih ljudeh, ki so del vašega in našega življenja, saj posebno vrednost občinskemu glasilu dajejo dopisniki, ki ne le poročajo, ampak logaški utrip tudi dejansko živijo.

Logatčani že 40 let zvesto spremljate Logaške novice. Nastajajo za bralce pa tudi zaradi njih; potrebujejo vas, tako kot jih potrebujete vi. To nenazadnje dokazuje že 40 let izhajanja. V teh letih se je zamenjala vrsta urednikov, Logaške novice pa so ostale glasilo, ki ga vedno znova radi vzamete v roke in preberete. Tako bo tudi ostalo.

Urednica Petra Trček

Logaške novice, glasilo Občine Logatec
ISSN 03509281
Izdajatelj: Občinski svet Občine Logatec

Uredništvo

Odgovorna urednica: Petra Trček

Uredniški odbor: Branka Novak, Saša Musec, Nevenka Malavašič, Janez Gostiša, Metka Bogataj, Darja Merlak, Marko Logar, Romana Hribar

Grafična zasnova: Goran Rupnik

Tisk: Grafika Gracer, Celje

Naklada: 4.100 izvodov

Logaške novice brezplačno prejmejo vsa gospodinjstva v občini.

Naslov: Tržaška 50 a, Logatec

Tel.: 01 759 06 00 (občina),

01 759 06 19 (uredništvo, ob sredah od 15. do 17. ure), 031 334 271

E-pošta: logaske@logatec.si

Naslovnica: Prejemniki letošnjih občinskih priznanj so (z leve) Vida Vavken, Ana Žakelj, Junj Švajncer, Anamarija Stibilj Šajn. (foto: Sebastijan Gantar)

Rok za oddajo prispevkov je zadnji dan v mesecu. Prispevki so lahko dolgi največ eno tipkano stran, pisava Arial, velikost pisave 13 pt, daljše bomo objavili po dogovoru. Prispevke s fotografijami pošljite na poštni ali elektronski naslov. Prispevki naj bodo kratki in jedrati, pripišite ime in priimek avtorja prispevka in fotografije, napišite tudi, kdo oziroma kaj je na fotografiji. Nepodpisanih prispevkov ne bomo objavili.

V Evropo tudi po denar za vodvod

Evropski denar le za vodovode na območjih z več kot 50 prebivalci na kvadratni kilometer

V okviru medobčinskega projekta Čista Ljubljana logaška občina računa na sredstva za obnovo oziroma gradnjo novega vodohrana na Sekirici, vodovodov na območju Gornjega Logatca, Rovt in Petkovca ter povezovalnega vodovoda od Kalc do Grčarevca. Letos bo občina zagotovila denar za izdelavo projektov, evropskega in državnega denarja pa ni pričakovati pred letom 2013.

Župan Janez Nagode je pojasnil, da idejne načrte na občini že imajo, čaka jih izdelava projektne dokumentacije. V skupen projekt so vključili območja, ki zadostujejo pogojem. Občina mora namreč oskrbo s pitno vodo zagotoviti na območjih, na katerih živi več kot 50 prebivalcev na kvadratni kilometer. Čeprav na Petkovcu ni tako, bodo vodovod kljub temu dobili. »Čeprav je vodovod dolgoletna želja tamkajšnjih prebivalcev, zanj ne bi dobili evropskih sredstev. Našli smo rešitev: vodovod Rovte prek Petkovca povežemo s Turkovo grapo,« pravi Nagode. Infrastrukturo bodo napeljali tudi med Kalcami in Grčarevcem. »Ker se Grčarevec širi, bo tam verjetno začelo primanjkovati vode, zato bomo naselje priključili na logaški vodovod.« Pomembna je tudi postavitev novega vodohrana na Sekirici, s katerim bodo dobili večjo zalogo pitne vode in predvsem na Martinj hribu izboljšali oskrbo z vodo.

Lani so uredili vodovod in kanalizacijo na Stari cesti v Dolnjem Logatcu. (foto: KP Logatec)

Na področju vodovodne infrastrukture je občina v zadnjih letih veliko naredila. Analize kažejo, da je voda, ki priteče iz pipe, kakovostna. Nekaj težav imajo le v Lazah, kjer bodo namestili filter. Kot je še povedal Nagode, sta na Logaškem še dve območji, kjer vodooskrba ni na tako visokem nivoju kot drugje v občini, in sicer Žibrše in Vrh svetih treh kraljev.

Petra Trček

Na denar za čistilno čakajo že več let

Zapleten postopek pridobivanja kohezijskih sredstev – Ministrstvo spet spremenilo pogoje za pridobitev sredstev za gradnjo čistilne naprave in kanalizacije

Župan Janez Nagode (foto: arhiv LN)

Pred petimi leti je 13 občin v porečju Ljubljane podpisalo pogodbo, s katero so se dogovorile, da bodo s projekti za investicije v odvajanje in čiščenje odpadnih voda skupaj kandidirale za pridobitev kohezijskih sredstev. Danes v projektu sodeluje osem občin, med njimi tudi logaška. Kljub temu da je ministrstvo za okolje in prostor že večkrat spremenilo razpisne pogoje, je župan Janez Nagode optimističen in upa, da bo občina dobila denar za novo čistilno napravo in kanalizacijo na Kalcah, mogoče tudi na Martinj hribu.

Zgodba o skupnem projektu se vleče že pet let. Zakaj denarja še ni?

Treba je vedeti, da občine nismo zaspale. Medobčinski projekt vodita logaška občina in komunalno podjetje in smo zelo aktivni. Težava je, ker na ministrstvu ves čas spreminjajo pogoje. Vsi projekti so bili vredni 115 milijonov evrov, odobrili so nam jih le deset, a smo izsilili obljubilo, da bomo dobili 38,5 milijona. Ko smo pripravljali projekte, so rekli, da moramo dobiti vse služnostne pogodbe za zemljišča, na katerih se bo gradilo, oziroma da mora župan dati izjavo, da jih bo dobil. Nato so si premislili in izjava ni več zadostovala.

Pogoji so se spremenili tudi v prvi polovici lanskega leta.

Maja je ministrstvo zahtevalo, da iz projektov izločimo gradnjo sekundarnih vodov, dodatno pa še, da jih moramo sestaviti tako, da bomo rešili vse pomanjkljivosti na območju celotne agromelioracije.

Kaj to pomeni za Logatec?

V naselju Logatcu manjkajo čistilna naprava ter kanalizacija na Martinj hribu in Kalcah. Oddati moramo projekt za te

investicije, s primarnimi in sekundarnimi vodi. Zahtevajo še zagotovilo, da bo leta 2012 95 odstotkov prebivalcev že priklopljenih na kanalizacijo.

Za Logatec je to dobra stvar; v projekt lahko vključimo še kanalizacijo na Martinj hribu. Imamo pa tam težave s pridobitvijo nekaterih služnostnih pravic, tako da je investicija deloma odvisna tudi od občanov.

Je torej mogoče, da infrastrukturo v naselju Logatec uredite do leta 2012?

Dalo bi se, a težav je več. Projekti, ki ustrezajo zadnjim pogojem, so vredni 75 milijonov evrov in na ministrstvu še sami ne vedo, kaj bi naredili: ali bi spremenili pogoje ali upoštevali prejšnje, po katerih v investicije niso zajeti sekundarni vodi.

Na občinah ste za pripravo projektov porabili veliko časa, energije in tudi denarja. Zakaj ministrstvo ves čas spreminja pogoje?

Mislim, da so zelo neusklajeni, komunikacije med zaposlenimi ni oziroma je zelo slaba. Poleg tega so bila sredstva za to finančno perspektivo razdeljena na pamet in so reševanju komunalne infrastrukture v porečju Ljubljane namenili odločno premalo denarja. Težava je tudi v tem, da poleg Evrope nekaj sredstev prispeva država, ki pa denarja nima. Tako so sofinanciranje s 70 odstotkov že znižali na 65 odstotkov.

Zakaj pa ste se odločili za pridobivanje kohezijskih sredstev?

Eden od vzrokov je, da so pred leti vsi zagotavljali, da je evropskih sredstev veli-

ko, nihče pa ni povedal, da je v Sloveniji postopek pridobivanja zelo zapleten. Še danes nihče noče povedati, da so nekatere občine, ki so sredstva dobile hitro, v velikih težavah in jih bodo morale določen del vrniti. Odložili smo se tudi zato, ker so nam velikokrat očitali, tudi lokalni politiki, da naša občina ne dobi nepovratnih sredstev.

Če sredstev ne bo, ali je občina sposobna sama zagotoviti denar?

Čistilno napravo bi danes zgradili precej ceneje kot takrat, ko smo pripravljali projekte. Membranska tehnologija čiščenja je bila zelo draga, vrednost investicije so ocenili na 4,6 milijona evrov, mislim, da lahko danes govorimo o treh milijonih. Občinski proračun ni tako majhen, da je ne bi zmogli zgraditi sami, lahko bi tudi najeli kredit ali podelili koncesijo, a bi v tem primeru občani plačevali precej višje položnice.

Občina namerava s pomočjo sredstev iz regionalnih razvojnih spodbud urediti tudi kanalizacijo in čistilno napravo v Rovtah.

Za sredstva regionalnih razvojnih spodbud se Logatec poteguje v okviru Ljubljanske urbane regije. Projekti, za katere bodo dali denar, morajo imeti regionalni značaj. Investicijo v Rovtah utemeljujemo s tem, da tam z odpadnimi vodami onesnažujemo dve območji; del odpadne vode teče v Ljubljano, del pa v Soro. Vrednost investicije je 1,25 milijona evrov, pričakujemo, da bomo letos ali prihodnje leto dobili 480 tisoč evrov nepovratnih sredstev.

Petra Trček

Novo čistilno napravo v Dolnjem Logatcu naj bi postavili s pomočjo evropskih sredstev. (foto: arhiv KP Logatec)

V Logatcu sežigalnice zagotovo ne bo

V centru za obdelavo odpadkov pred odlaganjem v Logatcu (Cool) bi predelovali ostanek gospodinjskih odpadkov, biološke odpadke in mulj iz čistilnih naprav – Za odlaganje bi ostalo bi manj kot 10 odstotkov smeti

V zadnjem obdobju se iz različnih razlogov veliko govori o izgradnji in postavitvi Centra za obdelavo odpadkov pred odlaganjem v Logatcu. Da ne bi prišlo do izkrivljenih in nepravilnih informacij, sem se odločil, da po tej poti podam nekaj osnovnih informacij in pojasnil, zakaj se odločamo o možnosti postavitve centra prav v Logatcu.

Gospodarjenje s komunalnimi odpadki je po veljavni zakonodaji javna gospodarska služba, ki se po zadnji noveli zakona o varstvu okolja deli na službo za zbiranje in odvoz, službo predelave in službo odlaganja, ki so vse v pristojnosti lokalne skupnosti. V občini Logatec imamo prek Komunalnega podjetja Logatec in tudi s podporo lokalne politike (lani smo sprejeli nov odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki) zelo dobro urejeno zbiranje, ločevanje in odvoz komunalnih odpadkov.

Z uvedbo postopka pobiranja komunalnih odpadkov »od vrat do vrat«, uvedbo še tretje, modre posode in dobrim sodelovanjem občanov nam uspe zbrati približno polovico nastalih odpadkov v ločenih frakcijah (odpadni papir, embalaža, biološki odpadki, steklo), polovico pa še vedno odlagamo na deponiji Ostri vrh.

Deponija le do leta 2012

Na podlagi spremembe in dopolnitve uredbe o odlaganju komunalnih odpad-

kov, sprejete julija lani, bo deponija lahko obratovala in sprejemala ostanek komunalnih odpadkov do konca leta 2012. Nato jo bomo morali zapreti, predvsem pa se bomo morali dogovoriti o odlaganju ostankov komunalnih odpadkov iz naše občine na eni izmed regijskih deponij, ki so opredeljene v Operativnem programu odstranjevanja odpadkov s ciljem zmanjšanja količin odloženih biološko razgradljivih odpadkov za obdobje 2009–2013 (OP BIOO).

Država pripravlja nacionalno strategijo za zmanjšanje biološko razgradljivih odpadkov, ki se odlagajo na odlagališčih. To morajo uskladiti s šestim okoljskim akcijskim programom EU 1600/2002/ES, ki ima naslednje cilje:

- doseči je treba precejšnje zmanjšanje količin odpadkov, boljšo učinkovitost virov in premik k bolj trajnostnim vzorcem proizvodnje in porabe,
- znatno je treba zmanjšati količino odpadkov, namenjenih za odlaganje, in količino proizvedenih nevarnih odpadkov, da bi se izognili emisijam v zrak, vodo in tla,
- spodbujati je treba ponovno rabo odpadkov in nameniti prednost predelavi ter zlasti recikliranju odpadkov, da se količina odpadkov za odlaganje pomembno zmanjša,
- spodbujati je treba uporabo energije iz obnovljivih virov, to je iz odpadkov biološkega izvora.

S Coolom do čim manj odpadkov

Gospodarjenje s komunalnimi odpadki bo treba snovati in oblikovati tako, da jih bo za odlaganje ostalo čim manj. Veljavna uredba govori o tem, da bo do leta 2012 dovoljeno odlagati manj ko 30 odstotkov vseh odpadkov, ki nastajajo v gospodinjstvih. Tega pa se ne da doseči samo s prebiranjem in ločevanjem odpadkov na izvoru, pri gospodinjstvih. Podobno kot drugje v Evropi in po svetu bomo morali zgraditi posebne centre, kjer bomo odpadke dodatno predelovali, sortirali in obdelovali, da jih bo za odlaganje ostalo čim manj.

Občina Logatec je (tudi na podlagi medobčinske pogodbe devetih notranjskih občin) že dlje časa vodilna pri snovanju idej o gospodarjenju s komunalnimi odpadki. V zadnjem obdobju smo preigrali kar nekaj možnosti vključevanja v nekatere (predvsem bodoče) regijske centre (Ljubljana, Trebnje, Grosuplje), a je vsaj v prvem obdobju, takoj po letu 2012, malo možnosti za sodelovanje. Zato menimo, da je mogoče in za občino Logatec zelo primerno, da se v Industrijsko-obrtni coni Logatec zgradi center za obdelavo odpadkov pred odlaganjem, in sicer na podlagi javno-zasebnega partnerstva, z letno kapaciteto predelave od 60.000 do 100.000 ton. V njem bi pred odlaganjem predelovali ostanek gospodinjskih odpadkov (odpadki iz črne posode), biološke odpadke (zeleni odpadki) in mulj iz čistilnih naprav.

Sežigalnice ne bo

Odpadki se bodo predelovali v zaprtih prostorih, v proizvodni hali, ki je popolnoma neproblematična, kar se tiče širjenja smrada ali spuščanja nedovoljenih emisij v ozračje. V nobenem primeru v centru ni predvideno sežiganje (sežigalnica) ali kakšna druga toplotna obdelava odpadkov.

Odpadke bomo obdelovali mehansko (sortiranje), s čimer bomo dobili ločene frakcije: plastiko, kovine in barvne kovine, papir in karton, lahko frakcijo odpadkov kot RDF, primerno za sosežig, biološke odpadke in ostanek odpadkov. Biološki odpadki se obdelajo v posebnem, anaerobnem postopku fermentacije, pri čemer nastanejo bioplin, ki se uporablja za pridelavo električne energije, toplota, ki se uporablja v samem tehnološkem procesu, in surovi kompost, ki se lahko uporablja

Odlagališče na Ostrem vrhu bo po letu 2012 treba zapreti. (foto: arhiv KP Logatec)

ali kot biološko gnojilo ali kot kompost za prekrivanje deponij in javnih površin. Produkt celotnega procesa je tudi odpadna voda, ki se lahko po čiščenju v čistilni napravi odvaja v javno kanalizacijo. Torej še enkrat: iz celotnega procesa predelave odpadkov dobimo naslednje produkte: plastiko, papir in karton, kovine in barvne kovine, električno energijo, lahko frakcijo odpadkov RDF, ki gre v sosežig v toplotarne ali cementarne, surov kompost in preostanek odpadkov, ki ga je treba odložiti na deponijo. Slednjega je po opisani tehnologiji manj kot 10 odstotkov.

Zakaj center za obdelavo odpadkov v Logatcu?

Vzrok je treba najprej iskati v neaktivnosti okoliških občin, neaktivnosti in nerešeni situaciji glede regijskih centrov v državi ter v zelo slabem ali neučinkovitem pristopu samega ministrstva in tudi Vlade RS. Po mojem mnenju je premalo zamenjati ministra. Potrebujemo dobre in hitre odločitve na vladnem nivoju, nivoju ministrstva in tudi na občinskem nivoju. Če gospodarjenja z odpadki na dogovorjen

Spoštovane občanke in občani. Pri izgradnji centra za obdelavo odpadkov v Logatcu ne govorimo o sežigalnici, nedovoljenih emisijah v ozračje, širjenju smrada. Govorimo o predelavi ostanka odpadkov pred odlaganjem na način, ki je v razvitem svetu že v uporabi. O tehnologiji, ki ne predstavlja nikakršne nevarnosti za okolje.

Župan Janez Nagode

način ne bomo rešili do roka, nam podobno kot za onesnaževanje ozračja sledijo kazenske sankcije, ki jih v končni fazi plačujemo državljani.

Drugi vzrok je iskati v dejstvu, da imamo v Logatcu na tem področju kar nekaj znanja in izkušenj, saj na deponiji Ostri vrh sprejemamo odpadke iz nekaterih okoliških občin pa tudi iz osrednje Slovenije. Glede na veljavno zakonodajo in predvsem zglede iz razvitih evropskih dežel nam je znano, kaj bo v prihodnje

treba storiti in kako. Imamo skupen cilj: z odpadki gospodariti tako, da bo čim manj ostanka za odlaganje, saj je to za našo okolico najslabše. Želimo doseči, da ne bomo prekomerno obremenjevali občanov in okolja oziroma narave.

Do postavitve centra za obdelavo odpadkov v Logatcu je še zelo daleč in še zdaleč ni sprejeta odločitev, da bo tudi resnično postavljen. Do končne odločitve je treba pridobiti še mnogo mnenj, opraviti veliko delovnih srečanj in predvsem pridobiti pomoč ministrstva in vladajoče politike. Če se bo center zgradil in bo prišlo do predelave odpadkov pred odlaganjem, pa vidim za občino in občane naslednje prednosti:

- od 70 do 100 kakovostnih delovnih mest za obdobje 25 let,
- zelo ugodno ceno za predelavo, ki jo bodo plačevali občani prek položnic,
- možnost pridobitve rente v obdobju obratovanja kot stalni vir prihodka v občinski proračun.

Janez Nagode,
župan občine Logatec

Pahorjeva koalicija v državnem zboru odtegnila podporo notranjski razvojni prometni osi

Dr. Peter Verlič

V državnem zboru je bilo živahno. Potem, ko vlada Boruta Pahorja ne more in ne more izdelati izhodne strategije iz krize, je na izredni seji svojih 73 konkretnih ukrepov za izhod iz krize predstavila naša poslanska skupina SDS. Skupni imenovalec protikriznih ukrepov je zajet kar v naslovu dokumenta Boj proti krizi je boj za delovna mesta. Osnovni poudarek je,

da mora država gospodarstvu z različnimi olajšavami omogočiti, da bo lahko zadihalo in postalo konkurenčno in omogočilo nova delovna mesta. Vendar pa nič ne pomaga, če ne bo vlada omejila javne porabe, zato naši protikrizni ukrepi predlagajo zakonsko predpisano omejitev javne porabe, vezano na določen odstotek bruto domačega proizvoda. Ni sprejemljivo, da bi vlada skozi državni proračun trošila enako, kot da krize ni. Veliko bi Pahor storil že s tem, če bi začel z zmanjševanjem števila javnih uslužbencev. Verjetno se vsi še spomnimo njegove izjave, da bi lahko preživel s 50 odstotkov manj javnih uslužbencev.

Eden izmed učinkovitih protikriznih ukrepov je tudi vlaganje v prometno infrastrukturo. Italija in Avstrija verjetno že močno lobirata, da bi mednarodni železniški koridor, ki povezuje Trst, Koper, Divačo, Ljubljano, Maribor, Mursko Soboto, Hodoš in Budimpešto, zaobšel Slovenijo po italijanski in avstrijski strani, od Trsta mimo Trbiža, od tam pa prek Celovca in Gradca do Dunaja. Če izgubimo ta koridor, izgubimo Luko Koper in Slovenske železnice ter pošljemo na cesto vseh 10.000 zaposlenih na železnicah. Zato je bil na moj predlog s strani SDS v državnem zboru predlagan Zakon o gradnji prioritarnih železniških odse-

kov v Republiki Sloveniji, s katerim bi uzakonili ta in še nekatere druge odseke v Republiki Sloveniji. Pred mednarodno javnostjo bi tako jasno povedali, da naše železniške prometnice ščiti in varuje zakon. Žal so poslanci koalicijskih strank SD, Zares, LDS in Desus v državnem zboru na januarski seji odtegnili podporo zakonu, in sicer zaradi formalnih razlogov, saj naj bi bil po njihovem mnenju ustrežnejši nacionalni program. A so hkrati pozabili, da je bil tak nacionalni program v državnem zboru sprejet že leta 1996, njegova realizacija pa je bila zelo klavrna; manj kot 30 odstotkov tistega, kar je bilo tam zapisano, se je uresničilo na slovenskih tirih. V njem je bilo tudi zapisano, da bo drugi tir med Koprom in Divačo končan že leta 2000. A Pahorjeva koalicija si še kar zatiska oči in vztraja na izpetih in neuresničenih zakonskih rešitvah iz preteklosti.

Podobno usodo je doživel tudi naš predlog zakona o gradnji prioritarnih odsekov javnih cest v Republiki Sloveniji, ki je bil ravno tako vložen s strani poslanske skupine SDS na moj predlog. Ta predlog zakona je zanimiv tudi za občino Logatec, saj med drugim uzakonja krak četrte razvojne osi med Idrijo in Logatcem z navezavo na avtocesto ter predlaga novo, peto razvojno os Unec-Rakek-Cerknica-Žlebič. Tako imenovana notranjska razvojna os bi konkretno pomenila razvojni premik regije, saj brez ustreznih prometnih povezav ni prave konkurenčnosti regije. Toda zaradi enakih formalističnih pogledov kot pri železniškem zakonu je Pahorjeva koalicija zavrnila tudi ta predlog. Ne razumem, kako so lahko poslanci Pahorjeve koalicije SD, Zares, LDS in Desus odtegnili podporo notranjski razvojni osi. Je to morda zato, ker smo predlagatelji poslanci SDS?

dr. Peter Verlič, poslanec v DZ

»Prava semena bodo rodila dobre sadove«

Prestična nagrada gospodarske zbornice tudi logaškemu podjetju Oblak Commerce

Podjetje Oblak Commerce iz Logatca je družinsko podjetje z več kot stoletno obrtniško in podjetniško tradicijo. Pod zdajšnjim imenom posluje dvajset let. Glavna dejavnost je 23.610 – proizvodnja betonskih izdelkov za gradbeništvo.

V zadnjih petih letih je podjetje podvojilo število zaposlenih in potrojilo promet. Dodana vrednost na zaposlenega v preteklem letu je krepko presegla poprečje v branži. Podjetje skrbi za permanentno izobraževanje zaposlenih in za nenehni dvig kakovosti izdelkov, ki jo sproti nadzirajo v lastnem laboratoriju. Podjetje si je tako pridobilo visoke reference. Je edino v Sloveniji, ki ima vpeljan certificirani sistem kontrole za celotni proizvodni program.

V letu 2009 je podjetje zaključilo veliko investicijo. Proizvodnim namenom je predalo novo proizvodno linijo za proizvodnjo betonskih izdelkov, najsodobnejšo pri nas in eno najsodobnejših v srednji Evropi. V proizvodnem procesu so združeni najsodobnejši postopki izdelave betonskih izdelkov in različnih vrst betonov, ki ustrezajo najstrožjim kakovostnim kriterijem. Podjetje je tudi v letu 2009 povečalo število zaposlenih za deset odstotkov in pričakuje vsaj toliko prihodkov kot v letu

Bogdan Oblak se je februarja v imenu podjetja razveselil nagrade Gospodarske zbornice Slovenije za izjemne gospodarske in podjetniške dosežke leta 2009. (foto: Teja Oblak)

poprej. Podjetje vodi mag. Bogdan Oblak. Včlanjeno je v obrtno-podjetniško in gospodarsko zbornico. V obeh je dejavni član panožnih vodstvenih organov.

Takšni dosežki, v kriznem času še posebej dobrodošli, so deležni tudi priznanj. Tako je bilo podjetju Oblak Commerce, d.o.o. na prireditvi Radia 94 in NTR sredi januarja v Postojni podeljeno eno od dveh priznanj za gospodarski uspeh leta 2009. V začetku februarja pa je Gospodarska zbornica Slovenije podjetju Bogdana Oblaka podelila eno od sedmih letošnjih prestižnih nagrad za izjemne gospodarske in podjetniške dosežke leta 2009.

Gospod Oblak, lahko poveste, kako sprejemate podeljena priznanja in kaj pomenijo podjetju?

»Priznanja pomenijo potrditev dosedanjega dela in usmeritev, da skupaj z družino in sodelavci v podjetju orjemo pravo njivo, kjer bodo posejana prava semena rodila dobre sadove. Obe priznanji sem prejel v imenu vseh zaposlenih.«

Ob vsem delu in vodenju ogromne investicije je Bogdan Oblak našel dovolj časa in moči še za študij. Med obema priznanjema pa je osebno prejel še eno, magistrski naziv po bolonjskem študijskem programu.

Čestitkam Bogdanu Oblaku za dosežke se pridružuje tudi uredništvo Logaških novic z željo, da podjetje še naprej uspešno posluje in se razvija. Da bi le imeli več takih na Logaškem!

Janez Gostiša

Obseg zaposlenosti le malo manjši

Število članov Območne obrtno-podjetniške zbornice Logatec se ni zmanjšalo

Sredi lanskega leta smo pisali o zaposlovanju pri malih podjetnikih med recesijo. Tedanji podatki so bili dokaj spodbudni, upoštevajoč finančno in gospodarsko krizo svetovnih razsežnosti. V primerjavi s podatki za širšo skupnost in državo so naši podatki kazali občutno manjše zmanjševanje obsega zaposlenosti.

In kako je bilo konec leta, če ga primerjamo z začetkom? Število članov Območne obrtno-podjetniške zbornice Logatec se ni zmanjšalo. Ob koncu leta smo imeli 403 člane, v začetku leta pa 401. Nasprotno temu se je zmanjšalo število članov, ki zaposlujejo delavce; teh je bilo

konec leta 169 v primerjavi s 182 v začetku leta. Razlika je 13. Za toliko se je zmanjšalo število onih, ki zaposlujejo enega ali dva delavca. V preostalih skupinah (te so od 3 do 5, od 5 do 10 ter 10 in več) so številčna odstopanja majhna. Upoštevati pa je treba, da je število delavcev v teh skupinah večje, zato je seštevek zaposlenih v decembru v primerjavi z januarjem manjši za 59 delavcev oz. 5,76 odstotka. Skupaj je bilo v decembru tako zaposlenih 964 delavcev v primerjavi s 1.023 zaposlenimi v začetku leta 2009.

Kako pa kaže za naprej? Pričakovati je mogoče, da se bo nekaj zmanjšalo število

zdaj delujočih samostojnih podjetnikov, ki ne zaposlujejo delavcev. Za opustitev dejavnosti se ti praviloma odločajo v res skrajnih stiskah, ko ne najdejo več izhoda v okviru svoje dejavnosti. Te stiske pa so, zdaj že skoraj po pravilu, posledica neplačanih terjatev do njihovih kupcev. Prav finančna nedisciplina je temeljni vzrok zdajšnjega ponekod že kaotičnega stanja v poslovnem vsakdanu. Slišati je sicer, da smo dno recesije dosegli. Pot navzgor pa ne bo hitra in ne za vse enako prehodna. Nekaj znamenj pa posameznim podjetjem in podjetnikom le kaže, da gre napovedim o preobratu vsaj zadržano zaupati.

Janez Gostiša, OOO Logatec

Kli vse bližje likvidaciji

Arhiv družbe Kli v likvidaciji hrani družba Okna Kli Logatec – Delničarjem najverjetneje še po pol evra za delnico

Na sedežu družbe Kli Logatec v likvidaciji je bila 22. decembra 14. skupščina delničarjev, na dnevnem redu sta bila predvsem pomembna poročila o poteku likvidacije podjetja ter prevzem arhiva družbe. Likvidacija se približuje koncu, še vedno pa teče postopek o dokončni odprodaji stanovanj, dokončni izterjavi terjatev (opomini, tožbe, izvršbe ter odprodaja naložb in delnic Triglava) in še nekatere druge zadeve.

Objekti in zemljišča nekdanjega logaškega lesnopredelovalnega obrata so na voljo po 120 evrov za kvadratni meter. (foto: David Kunc)

Skupščina delničarjev je sprejela vmesno poročilo likvidacijskega upravitelja o poteku likvidacije ter predlog za delitev likvidacijske mase. Tako naj bi delničarji po poplačilu vseh terjatev in obveznosti predvidoma dobili še po pol evra na delnico; do zdaj so jim izplačali po tri evre.

Po dokumente na Okna Kli

Na skupščini so sprejeli pomemben sklep o prevzemu arhiva družbe Kli Logatec v likvidaciji. Zdaj so vse poslovne knjige, knjigovodska dokumentacija in dokumentacija o likvidacijskem postopku v hrambi pri delničarju, družbi Okna Kli Logatec. Med likvidacijskim postopkom se je izkazalo, da je povpraševanje po dokumentih kar veliko. Ker v zadnjih mesecih v družbi Kli v likvidaciji ni bilo več zaposlenih, so vse zahtevane dokumente pripravljali v družbi Okna Kli Logatec. Gradivo se bo hranilo v prostorih, kjer je bilo že zdaj. Po predvidevanjih likvidacijskega upravitelja Edvina Makuca bo likvidacija končana do poletja. Tisti, ki bi potrebovali kakršne koli dokumente, se tako lahko obrnejo na Okna Kli Logatec.

Nepremičnine že prodajajo

Nepremičninski kompleks nekdanjega Klija pa se že prodaja. V časopisu Delo je bila namreč 12. decembra 2009 najavljena prodaja zemljišč, namenjenih za gradnjo objektov za industrijske, proizvodne, poslovno-storitvene, športno-rekreacijske in energetske dejavnosti, skupaj z objekti za proizvodnjo, skladišči, servisi in pisarnami, in sicer za ceno 120 evrov za kvadratni meter. V oglasu je bilo objavljeno, da je mogoč tudi nakup po delih.

Po drugi strani so delavci, kar jih je še ostalo v Logatcu in so bili do zdaj vključeni v podjetje Javor Pivka, prerazporejeni v njihov obrat v Baču. Tako se počasi zaključuje zgodovina nekdanjega Klija.

Albin Čuk

Valkarton odgovarja in pojasnjuje

Za ta članek sem se odločil, ker je bil na lokalni televiziji LEP 20. 1. 2010 v oddaji Tedenski utrip ob soočenju gostujočih lokalnih politikov govor o čistilni napravi in je bil Valkarton omenjen kot velik proizvajalec zelo onesnaženih komunalnih vod.

Valkarton dobro posluje tudi v kriznih časih in nudi zaposlitev velikemu številu Logatčanov. Tudi ob nujnem zmanjševanju števila zaposlenih smo si zadali nalogo, da je to zakonito, z ustreznimi odpravninami. Vsa leta smo največji proizvajalec valovitega kartona v Sloveniji. Naši proizvodi so ekološko zelo sprejemljivi, saj so iz naravnih materialov in stoodstotno primerni za recikliranje, in tudi ves odpadke se reciklira.

Leta 1994 smo pridobili certifikat kakovosti 9001 in pozneje še certifikat 14001 za sistem ravnanja z okoljem. Že pred več kot 20 leti smo zgradili kanalizacijski vod do občinske čistilne naprave in vso kanalizacijo krepko sofinancirali, da se zdaj nanjo lahko priklapljajo stanovanjski objekti in objekti iz obrtne cone. Imamo tudi lastno čistilno napravo, iz katere tehnološko vodo izpuščamo v kanalizacijo, mulj pa odlagamo na deponiji komunalnih odpadkov.

V zadnjem obdobju smo zmanjšali porabo vode na okoli 830 m³ na mesec. V lastni pripravi škrobnege lepila porabimo skoraj polovico te količine, ki jo vgradimo v naš izdelek. Iz tega sledi, da v kanalizacijo in s tem v občinsko čistilno napravo mesečno spustimo okoli 450 m³ tehnološke vode in komunalne odpadne vode iz sanitarij ter občasno nekaj vode z razredčenim škrobnim lepilom. To predstavlja količino 30 stanovanjskih enot v bloku.

Vse to navajamo, ker je bilo na lokalni televiziji LEP 2. 5. 2009 s strani gostov rečeno, da Valkarton spušča v čistilno napravo neko »črno brozgo«. V oddaji 20. 1. 2010 pa se je lokalna amaterska opozicijska poslanka čudila, kdo sploh Valkartonu dovoli priključek na čistilno napravo. V Valkartonu imamo redne inšpekcijske preglede različnih strok. Do zdaj smo izpolnjevali vse zakonodajne zahteve in to dokazujemo z dokumentacijo, ki je dosegljiva v vsakem trenutku. Med prvimi podjetji v Sloveniji smo od ministrstva za okolje dobili tudi okoljevarstveno dovoljenje.

V zadnji oddaji pa so lokalni politiki pozabili še nekaj. Govor je bil o sofinanciranju kulturnih in športnih dejavnosti, in bili so soglasni, da bi morali k temu vzbuditi podjetja. Ugotavljam, da to področje zelo slabo poznajo, ali pa so namenoma izpustili, da je Valkarton generalni pokrovitelj pihalnega orkestra in zelo znanega smučarskega tekaškega kluba. Z manjšimi zneski sponzoriramo tudi druge kulturne in športne organizacije ter društva. Med drugim smo sponzorirali tudi društvo upokojencev, katerega predsednik je bil udeleženec pogovora v zadnji oddaji in je na to v enem mesecu pozabil.

Menimo, da smo se morali oglasiti logaški javnosti, da se predstavimo in prosimo, da se uspešnega in okoljevarstveno zavedajočega se podjetja ne zlorablja za lokalne cilje amaterskih politikov. Vsi, ki jih kar koli zanima o Valkartonu, se lahko oglasijo pri nas in jim bomo predstavili vso našo dejavnost.

Andrej Šemrov, vodja službe za kakovost in upravljanje z okoljem, Valkarton, d. d.

Obvestilo o začetku postopkov odmere komunalnega prispevka

Spoštovane občanke, spoštovani občani, prebivalci stanovanjskega naselja Jačka in Zelenica!

Občinski svet Občine Logatec je v mesecu novembru 2008 sprejel Odlok o programu opremljanja stavbnih zemljišč za gradnjo v stanovanjskem naselju Jačka, pozneje pa še dve dopolnitvi, vse je bilo objavljeno v Logaških novicah št. 11/08, 12/08 in 2/09. Izvajanje postopkov odmere komunalnega prispevka je bilo zaradi pripomb občanov v letu 2009 prekinjeno. Na občinski upravi smo skupaj z zunanjimi strokovnimi sodelavci pripombe proučili ter utemeljene upoštevali.

Stroški za izgradnjo javne razsvetljave in izgradnjo oziroma rekonstrukcijo pločnika se v novih postopkih odmere ne bodo upoštevali.

Obveščamo vas, da se bodo postopki odmere komunalnega prispevka v letošnjem letu nadaljevali na podlagi navedenega odloka o programu opremljanja, in sicer za pokrivanje stroškov izgradnje javnega kanalizacijskega omrežja. Stroški za izgradnjo javne razsvetljave in izgradnjo oziroma rekonstrukcijo pločnika se v novih postopkih odmere ne bodo upoštevali. Na podlagi kriterijev odloka ter pridobljenih podatkov iz uradnih evidenc bomo pripravili nov izračun višine komunalnega prispevka. Z njimi bomo seznanili vse zavezanke, prebivalce stanovanjskih naselij Jačka in Zelenica.

Po prejemu poziva k izjasnitvi vas vabimo, da se v primeru, da podatki niso ustrezni, odzovete in predložite dokazila o drugačnem stanju. Po uskladitvi podatkov bo izdana odločba o odmeri komu-

nalnega prispevka. Kot je predvideno v odloku, se omogoči obročno odplačevanje komunalnega prispevka, in sicer v 12 mesečnih obrokih, na podlagi plačilnega naloga, ki vam ga bo poslala občinska uprava. Morebitne dodatne informacije v zvezi s postopkom dobite na telefonski številki 01 759 06 29.

Zakaj plačujemo komunalni prispevek?

Področna zakonodaja, ki predvideva odmero komunalnega prispevka in participacijo občanov pri izgradnji komunalne opreme, se je v zadnjih letih nenehno spreminjala. Dolžnost odmere komunalnega prispevka po veljavni zakonodaji nalaga Zakon o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08-ZVO-1B, 108/09). Komunalni prispevek je namenski prihodek in ga je občina dolžna porabiti izključno za izgradnjo nove komunalne opreme. Na podlagi določil Direktive Sveta ES 91/271/EEC o čiščenju komunalne odpadne vode, Zakona o varstvu okolja in državnega Operativnega programa odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode mora občina do leta 2012 zagotoviti javno kanalizacijsko omrežje in priključiti 95-% delež prebivalstva na območju naselja Logatec. Za doseg tega cilja sta pred nami še dva velika projekta: izgradnja centralne čistilne naprave in javnega kanalizacijskega omrežja na Kalcah in Martinj hribu. Občina za vse projekte kandidira na razpisih za pridobitev sredstev s strani države ali Evropske unije, del sredstev pa mora zagotoviti tudi občina sama oziroma njeni občani – uporabniki komunalne opreme, v obliki komunalnega prispevka.

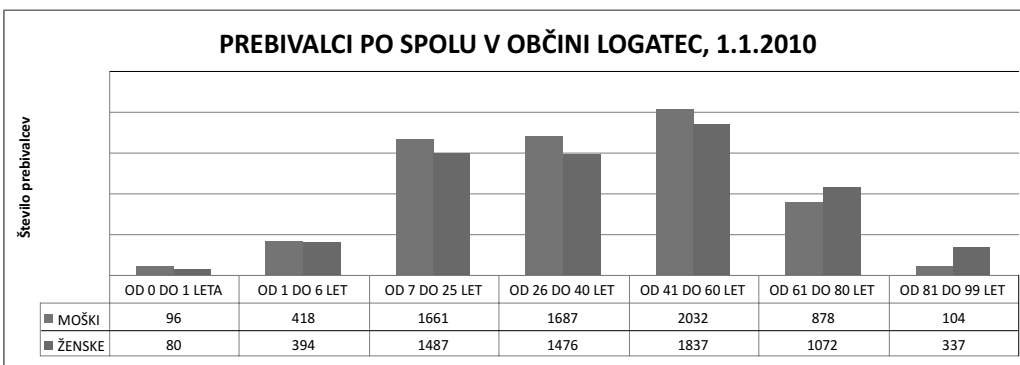
Za doseg ciljev, ki bodo v korist vseh občanov in občanov, za lepše in čistejše okolje, vas vabimo h konstruktivnemu sodelovanju.

Občinska uprava

Več kot polovica Logatčanov še nima 40 let

V naši občini je bilo 1. januarja letos 13.559 prebivalcev. Največ v naselju Logatec, in sicer 8.469, sledijo Rovte z 925, Hotedršica s 600 in Kalce s 485 prebivalci. Demografska slika občine, izdelana na podlagi podatkov Centralnega registra prebivalcev na dan 1. januar 2010, je razdeljena na sedem starostnih obdobij. Prvo so otroci do prvega leta starosti. Teh je 176, 80 deklic in 96 dečkov. V drugo obdobje so uvrščeni otroci od prvega do šestega leta starosti, v naslednji kategoriji so mladi med sedmim in petindvajsetim letom starosti. Med njimi je več moških (1.661) kot žensk (1.487), 46 je poročenih, trije pa so razvezani, 118 jih ima stalno prebivališče v drugih občinah. Naslednje starostno obdobje so občani, stari od 26 do 40 let. Prevladujejo moški (1.687), žensk je 1.476. Poročenih v tej populaciji je

PREBIVALCI PO SPOLU V OBČINI LOGATEC, 1.1.2010

42 odstotkov, 333 jih v občini prebiva le začasno, 277 pa jih ima tuje državljanstvo. Zanimiv podatek je tudi število samskih (1.657 oziroma 52 odstotkov), ki v tej kategoriji presega število poročenih in razvezanih skupaj. Največ prebivalcev se uvršča v starostno kategorijo od 41 do 60 let. Med 3.869 jih je 70 odstotkov poročenih, deset odstotkov pa razvezanih. 173 je tujcev, 138 jih ima stalno prebivališče drugje. V zadnjih dveh kategorijah so občani, stari od 61 do 80 in nad 80 let

starosti. V prvem obdobju je 1.950 Logatčanov, med njimi je več žensk (1.072), enako je tudi v zadnjem obdobju, v katerem je od 441 občanov kar 337 žensk. Število vdov in vdovcev pa je iz predzadnje kategorije, od 61 do 80 let, iz 21 odstotkov naraslo na 58 populacije v starosti nad 80 let. Starostna struktura prebivalcev je ugodna, saj jih je več kot polovica (7.299) mlajša od 40 let.

*Nevenka Malavašič,
spec., občina Logatec*

Januarja več vlomov v avtomobile

Policisti so preventivno pogosto pod Sekirico, v času pusta pa jih je videti v bližini pustnih dogodkov

Novi komandir Policijske postaje Logatec Franc Žaren prihaja iz Ljubljane, kjer je delal kot pomočnik komandirja, pozneje pa na Železniški policijski enoti in nazadnje na Policijski postaji Bežigrad. Dobro sodeluje s pomočnikom Boštjanom Jeramom in Marjanom Škodo ter drugimi sodelavci.

Franc Žaren, novi komandir PP Logatec. (foto: Brane Pevec)

Kakšni so bili minuli prazniki?

Predvsem je bilo več vlomov kot običajno, pri čemer pa modus operandi ni nakažoval na isto skupino storilcev. Ponovno moram opozoriti občane na izvajanje samozaščitnih ukrepov: zaklepanje vrat, zapiranje oken, tudi t. i. oberlifta, zaklepanje avtomobilov, pa čeprav ga zapustijo le za minuto. Januarja je bilo več vlomov pred vrtni in šolami, zato smo v kritičnih delih dneva povečali nadzor. Število kaznivih dejanj se je tam občutno zmanjšalo.

Ministrica Katarina Kresal namerava s cest odstraniti vinjene voznike. Kako je na Logaškem?

Januarja je 150 voznikov opravilo alkoktest, 15 smo izdali plačilne naloge, zasegli smo tudi dve vozili. V zadnjih mesecih smo zasegli še nekaj drog in izdali ustrezne odločbe. Pozdravljam ukrepe, ki se pripravljajo, saj opažamo vedno več vinjenih voznikov, in to predvsem ob koncih tedna.

Smo v pustnem času, času norčij.

In te se prenašajo tudi na voznike, alkoholiziranost voznikov pa je povezana še s hitrostjo in objestno vožnjo. Opozoriti moram še na morebitne (tako prijavljene kot neprijavljene) povorke, kjer lahko pride do omejevanja in ogrožanja prometa v pešconah in na cesti.

Delujete podobno kot v bližini smučišč, večkrat ste na primer pod Sekirico?

Da, večkrat se bomo zadrževali v bližini pustnih dogodkov in objektov, kjer se ljudje lahko opijajo z alkoholom. S tem bomo ukrepali preventivno, v primeru kršitev pa tudi represivno. Organizatorjem javnih prireditev in lastnikom gostinskih lokalov priporočamo pazljivost pri točenju alkoholnih pijač, saj so med gosti tudi vozniki. Slednji naj se vzdržijo pitja alkoholnih pijač ali poskrbijo za primernejše oblike prevoza. Hitrost vožnje naj prilagodijo stanju in lastnostim ceste, prometnim razmeram ter lastnemu znanju in izkušnjam.

Kaj pa pustne maske in vožnja?

Maske so seveda prepovedane, ker zmanjšujejo vidno polje voznika. Ravno tako maskaram ni dovoljen vstop v pošte, na banke in podobne institucije.

Pričakujete več zamaskiranih storilcev kaznivih dejanj?

Po dozdajšnjih izkušnjah je tako. Maske nudijo anonimnost in s tem idealno možnost za nasilno vedenje. To še posebej velja za skupine pustnih mask, ki so pogosto opite in s svojim ravnanjem zastrašujejo mimoidoče.

Policijska postaja Logatec
01 750 80 20

Kaj lahko storimo, da ne bomo tarča?

Bodite previdni pri dvigu denarja na bankomatih, izogibajte se prenosu gotovine in vrednejših predmetov. Najbolj kritični trenutek je, ko gremo iz trgovine, banke, pošte. Prej se je dobro prepričati, ali je kdo v bližini. Previdni moramo biti tudi doma, pri odpiranju vrat, še zlasti velja to za starejše in otroke. Podjetjem priporočamo, da okrepijo varnostno službo oziroma povečajo nadzor, še posebej v nočnem času, na primer na bencinskih črpalkah in lokalih.

Brane Pevec

NOTARKA NIVES VIDMAR

CENJENE STRANKE OBVEŠČA, DA JE NOVI SEDEŽ NOTARSKE PISARNE V LOGATCU
NA TRŽAŠKI CESTI 50 A, V PRITLIČJU STAVBE NOVEGA UPRAVNEGA CENTRA V LOGATCU.

tel.: 01 75 09 868, faks.: 01 75 09 867, e-mail: notariat@notarka-vidmar.net

Uradne ure notarske pisarne

ponedeljek 9.00–12.00 in 13.00–16.00

torek 9.00–12.00 in 13.00–16.00

sreda 9.00–12.00 in 13.00–17.00

četrtek 9.00–12.00 in 13.00–16.00

petek 9.00–12.00 in 13.00–14.00

Vsako prvo soboto v mesecu oziroma drugo soboto, če je prva sobota na državni praznik ali drug z zakonom določen prost dan, od 9.00–12.00 po seznamu dežurnih notarjev, ki ga objavlja Notarska zbornica RS.

Podelili februarska priznanja

Na proslavi ob kulturnem dnevu, ki je bila 5. februarja v Narodnem domu, so štirje dobitniki prejeli priznanja za izjemne dosežke oziroma življenjsko delo na področju kulture: Ana Žakelj, Anamarija Stibilj Šajn, Vida Vavken in Jurij Švajncer. Zaključna je priznanje prejela za dolgoletno nadpovprečno delo na področju kulturnega udejstvovanja s šolsko mladino na podružnični šoli v Rovtarskih Žibrahah ter pripravo in izdajo različnih glasil, med njimi šolskega glasila Drobtnice s Planin. Stibilj Šajnovi gre priznanje za strokovno spodbudo likovnim ustvarjalcem na Logaškem, za ozaveščanje o pomembnosti likovnega ustvarjanja in prispevek pri izdaji kataloga likovnih del Društva likovnikov Logatec. Vavknova si je priznanje zaslužila za prispevek na področjih kulture in knjižničarstva v Hotedršici ter izdajo knjige Spomini. Švajncerju so priznanje podelili za uspešno gledališko ustvarjanje, pri katerem se je izkazal kot igralec ter avtor in režiser predstav.

Dajati iz sebe s polnimi prgišči

Anica Žakelj, učiteljica razrednega pouka na podružnični šoli v Rovtarskih Žibrahah, rojena leta 1960 v Nemškem Rovtu, je prejemnica februarskega priznanja za življenjsko delo

Kaj vas je – Gorenjko iz bohinskega kota – zaneslo med žibrahške hribe?

Veste, moram kar priznati, da se kljub visoki izobrazbi počutim kot preprosto kmečko dekle. Doma smo živeli od skromne kmetije, kjer smo večino del opravljali ročno. A oče nas je vzpodbujal k izobraževanju in tako smo kar trije otroci šli v šole. Po končanem študiju razrednega pouka na pedagoški fakulteti me je pritegnilo razpisano mesto učiteljice na podružnici v Rovtarskih Žibrahah. Moji naravi je to okolje nadvse ljubo; rada pa imam tudi preproste ljudi, ki so dobri po srcu.

In tu živite in delate že 26 let za šolo, za otroke, za ljudi.

Res je. Za ljudi. Ali najraje imam te male ljudi, otroke, njihove svetle in radovedne oči, njihovo enostavnost, neposrednost, nepokvarjenost. Tisti čudoviti občutek nežnosti, ki ga premore otroštvo. Sama sem si želela imeti več otrok, pa je usoda zaokrenila drugače. Zato toliko bolj čutim, da moram tem svojim otrokom, učencem na šoli dati vse. To šolo imam neskončno rada. Zdi se mi, da bi kar umrla, ko bi jo zaprl – to moje šolo.

Pri vsem vašem delu se zdi, da urejate vse iz nekega skritega ozadja, da vas je komaj kdaj opaziti. Kako vam uspe izva-bit iz otrok tisto največ?

Moja umirjena, nekam plaha natura mi kar ne da, da bi se razkazovala. Raje pripravljam druge k nastopanju, pa če gre za miklavževanja, kulturne praznike, kome-moracije, materinske dneve ali Kmečke praznike. Sama pa ne maram nastopati, čeprav mi je tako ljubo, ko se pripravljamo, denimo, za materinski praznik, za pozdrav materinstvu. Tako nekako se razdajam prek otrok, prek njihove igrive ljubkosti.

Kdaj je pa na šoli najbolj glasno zazvonilo?

Verjetno imate v mislih publikacijo, ki smo jo pripravili 1999. leta v počastitev 60-letnice šolske stavbe. Z drobno knjižico »Šolski zvonec glasno kliče« smo želeli zaobjeti šolsko kroniko, spomine vaščanov, nekdanjih učencev. Potem ko smo zbrali, popisali, uredili pisno in fotografsko gradivo, nam je ponudila izdajateljsko pomoč matična šola Tabor. Iz publikacije odmeva utrip šole, kraja in ljudi. Iz nje izvemo, da je bila šola ustanovljena leta 1927, da je sprva pouk potekal v zasebni kmetijski hiši Pr' Povžk in da je bila prva učiteljica domačinka Zinka Turk. Knjižico so ljudje lepo sprejeli, zavedajoč se, da veliko pomeni. Žal smo bili z naklado sila skromni. Izvodov je bilo ravno toliko, da smo jih razdelili med starše naših šolarjev, nekdanjim šolarjem in komaj še komu.

Potem ste pa kar natrosili Drobtnic s Planin ...

Ja, ja, Drobtnice s Planin, naše šolsko glasilo. Najprej smo Drobtnice pripravljali v skromni ciklostilni tehniki; namenjali smo jih le staršem naših otrok. Ohrabreni z navdušenjem tedanjega ravnatelja Borisa Feferja, z nekaterimi izboljšavami in uporabo računalniške opreme smo časopis vsebinsko in oblikovno obogatili in ga izdajali v 30 izvodih, da smo ga lahko ponudili še komu, ki ga je zanimalo naše delo. Tudi pri Drobtnicah nas je finančno podprla matična šola. Sicer pa časopis popiše-jo in poslikajo otroci, ki jim je potreben le kak vzpodbuden in usmerjevalen nasvet. Pred nekaj leti smo opazili v Cicibanu razpis za najboljša šolska glasila. Kar petkrat zapored smo nanj poslali naše Drobtnice in odmev je bil presenetljivo nepričako-

Anica Žakelj (foto: Sebastjan Gantar)

van: nagrade in pohvale za izvirnost besedil, celostno podobo glasila in domiselni odsev dela na šoli. Lani so Drobtnice s Planin prejele posebno nagrado javnega sklada za kulturne dejavnosti. Seveda smo priznanj in nagrad veseli, nekoliko pa tudi ponosni na vse to, kaj da ne!

Zadnjih osem let so vaši zapisi redno odmevali tudi v Logaških novicah. Kaj vas je najbolj nagibalo k pisanju?

Najraje sem pisala o stvareh in ljudeh, ki so se me najbolj dotaknili: šola, otroci in njihova prizadevanja, praznovanja, še posebej materinski dan. Pa pomoč ljudem. Pisala sem sicer brez novinarskih pretenzij, največ iz svojega razumevanja in čutenja, iz svoje duše. Skratka, od srca k srcu. Zdi se mi, da bi danes, ko imamo vsega nekako dovolj, ne smelo biti najpomembnejše, kar kupimo, ampak kar imamo v sebi in iz sebe dajemo s polnimi prgišči ljudem, še posebej tem malim.

Marcel Štefančič

Iz radosti in hvaležnosti življenju

Vida Vavken, upokojenka, rojena leta 1922 v Hotedršici, je prejemnica februarskega priznanja za življenjsko delo

Kako vam je uspelo ohraniti čvrstost in bistrost duha vse do svojih lepih spoštljivih let?

Ja, ta čas je lep, tudi starost je prijazna, ko jo premorem še vedno z dobršno razsodnostjo. Ni bilo pa vselej v mojem življenju tako prijazno, čeprav sem tudi bogato in polno živela, sploh če se spomnim glasbenih, gledaliških, knjižničnih in drugih družabnosti. Družina mojih staršev se je ubadala s trgovino, gostilno in kmetijo. Oče, sam izobražen in dodobra razgledan, mi je privoščil izobraževanje. V Vojniku sem začela meščansko šolo, jo nadaljevala pri ljubljanskih uršulinkah in nato opravila v Ljubljani še trgovsko šolo; pa sem se morala vrniti domov za pomoč v trgovini. Med vojno je oče zaradi pomanjkanja vsega opustil trgovino in gostilno ter se z družino predal kmetiji. Po vojni sem delala najprej v trgovini, nato sem opravljala knjigovodske posle v kmetijski zadrugi. Po rojstvu tretjega otroka sem ostala doma, ubadajoč se s kmetijo. Marsičemu sem se morala odpovedati, tudi tistemu, za kar sem se šolala. Sicer pa znanje nikoli ne škoduje. Branje pa me je spremljalo ves čas; še danes sežem rada po knjigah, tudi po tistih, ki sem jih že zdavnaj prebrala: Vojna in mir, Bratje Karamazovi, ...

Izobrazba vam bržčas ni bila v napoto, vašemu očetu tudi ne, kaj?

Seveda, ne. Šolanje je bilo nekako v rodu. Oče Ivan Albreht, sicer bratranec istoimenskega slovenskega pesnika, pisatelja in dramatika, je prišel celo do študija slavistike, pa je moral šolanje opustiti zaradi dela v trgovini, gostilni in na kmetiji. Samoizobraževanje ga je pripeljalo do znanja francoščine in ruščine, poleg nemščine, celo angleščine se je lotil pri 67 letih. Vsi v družini smo delali, brali in igrali pod njegovo taktirko. Da bi knjigo približal vaščanom, je leta 1920 ustanovil čitalnico, knjižnico, ki je imela dolga lega prostore kar v naši hiši.

In kako je na vas prehajala zakladnica očetove omike?

Dejala bi, da so očetova prizadevanja, zlasti ob ljubezni do knjige in gledališča, prehajala name skoraj neopazno, navadili smo

Vida Vavken (foto: Sebastjan Gantar)

se očetovih teženj kot vsakdanjega kruha. Oče je izposojal knjige in mi z njim, igral je in režiral in nas primerno navduševal za gledališče. Še dandanašnji se spomnim njegove režije Cankarjevih Hlapcev, kjer je nepozabno odigral župnika. Gledališko delo sem izjemno vzljubila. Po vojni smo sploh veliko igrali, najprej v očetovih režijah, kasneje z drugimi režiserji. Poglavitne vloge sem odigrala med drugim v dramah Mati, Svet brez sovraštva, Sin, Metež, Krog s kredo ali pa v komedijah Vdova Rošlinka, Pokojnik in Sumljiva oseba.

Se spomnite kakega posebnega dogodka iz gledališkega življenja?

Teh je bilo kar veliko. Ampak nekoč smo se namenili z Budakovim Metežem na gostovanje v Col in Črni Vrh. Da bi lahko izvedli obe gostovanji na nedeljo, smo se dogovorili s colskim župnikom, da je prestavil večernice za uro prej. In tako se je zgodilo. Mi smo bili tega veseli, župnik pa nekoliko manj; smo se mu kar malce zamerili z vsebino igre, ki je izpričevala naklonjenost nezakonski materi.

Do kod pa ste segli v glasbeni svet?

Kar daleč sem prišla s klavirjem. Tega sem se učila v meščanski in tudi v trgovski šoli. Doma, kamor sem se morala vrniti zaradi pomoči v trgovini, ni bilo ne klavirja ne učitelja in sem se morala klavirju, žal, od-

povedati. Sem pa poprijela za tamburico, tudi za kitaro, celo s citrami sem se ukvarjala, dokler se ni po neki izposoji izgubila sled za njimi. Seveda, še tako skromno glasbeno znanje je prišlo prav ob raznolikih slovesnostih, proslavah, ...

Spomini in Spomini pa kar živijo, a ne?

Slutim, da imate v mislih knjigo Spomini, ki sem jo napisala lani. Knjiga se je zgodila na željo mojih otrok. Vedeli so, da se v meni pretakajo premnogi spomini, za katere bi bilo škoda, da bi šli v pozabo, kot so šli v nič zapiski mojega očeta. Dolgo jih je popisoval, vendar je bil do napisanega preveč kritičen, češ da bi ne bili primerni za knjigo, in jih je, na našo žalost, uničil. Tudi zaradi tega sem se spravila k pisanju, čeprav me je bilo spocetka strah svojih zmožnosti. Ko sem se pa lotila, je iz mene kar bruhalo. V dobrih treh mesecih je bilo gradivo pripravljeno. Priložiti je bilo treba še kako fotografijo, kak dokument, da so otroci z vnuki knjigo uredili, poskrbeli za opremo in poiskali primerne tiskarje, ki je natisnil 150 izvodov Spominov. Knjiga pripoveduje o grozotah druge svetovne vojne, o življenju v naši bajti in okrog nje. Knjiga je bila predstavljena v rodbinskem krogu v začetku pomladi 2009. Zdaj se radostim knjige. In življenja, ki sem mu hvaležna.

Marcel Štefančič

“Ko bi le premogli pravšnjo galerijo”

Anamarija Stibilj Šajn, umetnostna zgodovinarica vsamostojnem poklicu, rojena 1965 v Štorjah, je prejemnica februarskega priznanja za izjemne dosežke

Zakaj tako radi poudarjate, da ste iz Štorij in ne iz Ajdovščine?

Stvar je silno preprosta: Štorje, neke vrste ajdovsko predmestje, so zame pomembnejše od Ajdovščine. Tam sem se rodila in zaživela v delavsko-kmečki družini.

Torej ne izhajate iz družine z umetnostno tradicijo?

Kar tako naravnost ne, čeprav je po umetnosti in zgodovinskosti nekaj le dišalo v našem rodu. Mamina teta je bila profesorica umetnosti in ročnih del v Trstu. Mamin bratranec je znani slovenski glasbenik Milan Stibilj. Naša nona pa je znašala starine od vsepovsod. In prav te starine so me kar prijazno ogovorile. Svoje pa je storila tudi vabljiva literatura o umetnosti, ki me je prepričevala v končno odločitev. Vpisala sem se na filozofsko fakulteto – oddelek za umetnostno zgodovino. Zaradi preveč naglaševane faktografije sem se med predavanji rada zatekala na slikarsko akademijo, kar je še posebej dograjevalo moja likovna prepoznavanja. Po diplomi leta 1989 sem celo desetletje poučevala na gimnaziji v Ajdovščini, nakar sem se odločila za samostojni poklic. V Logatcu živim z družino od leta 2002.

S čim se sploh ubada umetnostni zgodovinar?

Širino možnosti lahko skrčim na dvoje najpogostejših področij: kot kustos v galerijah in muzejih zbira, varuje gradivo, ki sodi v umetnostnozgodovinske okvire, lahko pa tudi organizira delavnice, simpozije, ali kot likovni kritik, bolje rečeno analitik, posreduje med umetnikom in gledalcem. Sem sodoj tudi otvoritvene predstavitev razstav, ki so lahko pravi slovesni dogodki.

Kako ste začeli s predstavami ob odprtjih razstav?

Najprej sem se preizkusila z lokalnimi slikarji v Ajdovščini 1987., še pred diplomom. Pozornost strokovne javnosti sem pritegnila kako leto pozneje, ko sem sodelovala pri projektu etnološkega muzeja v Ajdovščini. Mojo predstavitev je spremljal dr. Janez Bogataj, ki me je prepričal, da sem svoje besedilo ob odprtju objavila v Delu. In tako se je začelo.

In potem je šla pot naprej in navzgor.

Lahko rečeva tudi tako. Leta 1993 je slikar Klavdij Tutta na Sinjem vrhu ustanovil

Anamarija Stibilj Šajn (foto: Sebastjan Gantar)

mednarodno slikarsko delavnico Slovenija, odprta za umetnost, kamor me je povabil za likovnega kritika. Tam se je zbiralo na 14-dnevnih kolonijah od 20 do 30 avtorjev z različnih koncev sveta. Ob tem so se pomenljivo tkale moje povezave z umetniki, še posebej spričo katalogov, ki sem jih pripravljala ob koncu kolonij za razstave. Te so se odmevno selile po Sloveniji. Naše delo je vedno bolj odmevalo tudi v tujini, za katero je postajal Sinji vrh še posebej vabljiv. Iz te razstavne mreže je leta 1995 vzniknila kolonija Umetniki za Karitas, ki deluje po podobnih principih kot ostale kolonije. Pred tremi leti sem kolonijo na Sinjem vrhu tako rekoč vzela v svoje roke in organizirala simpozij, ki so se ga udeležili eminentni akademski predavatelji, ki so razpravljali o drugi naravi, vključujoč nove medije in novo interpretacijo stvarnosti.

Pa so potrebni kaki razločki med presojo akademikov in neakademikov?

Pri tem je prav gotovo potreben primeren razloček. Vatli za presojo del akademskega slikarja so vsekakor bolj kritični, za ljubiteljsko-samorastniška dela pa blažji, vendar nikakor ne pod ceno. Tukaj presoja velja predvsem za vzpodbudo, za vzgojo. V skrajnem primeru je treba tudi priznati, da kaka stvar ne prenese še najblažje kritične presoje. Moram pa reči, da avtorji radi sledijo analizam, si tako izboljšujejo in ostrijo odnos do slikarstva.

Ob kateri priložnosti ste prvič stopili med logaške likovnike in kako se vaša prizadevnost zrcali v njihovih delih?

Med likovniki, delujočimi v logaškem likovnem društvu, ki ga že leta skrbno vodi Franc Godina, se prav prijetno in ustvarjalno počutim. Ravno s predstavitvami avtorjev ob odprtjih razstav dosegamo velike premike: vzgajamo avtorje in publiko, tako že vse od moje prve predstavitve, v Logatcu julija 2006, ko je razstavljala Urška Župevc. Namen mojega dela je pravzaprav v posredništvu med avtorji in publiko, ki je je v Logatcu vselej presenetljivo veliko. Ob tem avtorji začutijo potrebo po delu, publika pa potrebo po ogledu razstav. Napredek je očiten in tega sem vesela. Zaradi tega tudi ostajam zvesta logaškim likovnim ustvarjalcem in njihovim občudovalcem.

In katerim pričakovanjem se v Logatcu ne bi mogli odreči?

Želim si, denimo, da bi se Logatec prišel do pravšnje galerije, kjer bi bile kontinuirane razstave, tudi z uglednimi razstavljalci, seveda, brez kakršnekoli negativne konfrontacije. To je eno, morda celo težje izvedljivo. Drugo pa, dostopnejše: za nadaljnjo vzgojo avtorjev si zamišljam mesečna srečanja, na katera bi prinesli nekaj svojih del, ki bi si jih skupaj ogledali, se o njih pogovorili, jih kritično ocenili. Na tak način bi si posameznik ostril osebno senzibiliteto za nadaljnje stvariteljske izzive.

Marcel Štefančič

Dragoceno torišče nove gledališke podobe Logatca

Jurij Švajncar, študent prava, rojen 1988 v Mariboru, je prejemnik februarskega priznanja za izjemne dosežke

Kot srednješolec ste radi brskali po preteklosti, po zgodovini, celo po arheologiji, kot bi hoteli napovedati študij zgodovine ali filozofije, pa ste se predali pravni učenosti.

Oboje je res. In tu moram omeniti domači vpliv: oče, zgodovina, muzealec, ... In potem je zlahka prišlo do izzivov raziskovalnih nalog, ki so segale v zgodovino, arheologijo, oboje pa v sociološki povezavi. Velike bukve so me pritegnile kot danes porasel hrib, v davnini pa okolje življenja že v bronasti dobi, skozi rimsko obdobje, srednji vek, vse do vojnih časov. Sodobnost me je opozorila na pomembne osebnosti našega kraja, na gospodarski razcvet – prav tako kot odgovor sociološkimi izzivom. Poseben izziv je bil tudi literarni razpis ob 250-letnici rojstva Antona Aškercu. Odzval sem se z nekaj pesmimi in pravljico o Aškercu in moj prispevek je bil deležen glavne nagrade, ki se ji reče Aškerčev srebrnik.

Jurij, mlad fant, poln energije, tudi za spopade z gledališkimi izzivi. Od kod je vzniknila vaša velika ljubezen do gledališča?

Kako naj rečem; niti ne vem tako natančno. Kakih posebnih načrtov ni bilo. Že v osnovni šoli so me usmerjali k recitacijskim in gledališkim nastopom, kar mi je

bilo všeč. In potem je šlo naprej. Ampak bolj kot igra me je zanimala dramaturgija: ubesedenost spraviti v drugo dimenzijo, kar pač zmore gledališče.

Pa se je po žilah pretakala kaka dediščina?

No, pa reciva, da je nekaj malega tudi v krvi. Moja babica Marija Švajncar je pisala dramska dela, posebej za mladino. Eno njenih del je bilo uspešno uprizorjeno tudi na odru mariborskega gledališča. Še iz bolj odmaknjene preteklosti pa lahko omenim pisatelja in dramatika Ksaverja Meška; tja seže rod po očetovi strani.

In na vsem lepem so predlanskim izbruhnili Noro nori norci, lani pa Ponedeljek v črnem; uprizoritvi sta naleteli na odobravajoče navdušenje. Kako sta se porodili obe deli?

Ideja o Norcih, ljudeh sredi neurejene sodobne družbe, me je nagovarjala že dalj časa. Ko smo se pri Novem odru zbrali za novo uprizoritev, so se mladi navduševali predvsem nad igro, ki bi bila dovolj odštekana. Osnovno besedilo se mi je zapisalo v štirinajstih dneh. Pozneje sem ga prilagajal igralski zasedbi in dramaturgiji. Z improvizacijami smo nadgrajevali posamezne asociacije na vsakodnevna dogajanja. In

zaživela je komedija poglobljenih domislic, preobratov in refleksij. Na Ponedeljek v črnem me je opozorila nekakšna naveličanost in zdolgočasnost mladih v 21. stoletju, tudi zaradi vsesplošnega bombardiranja od vsepovsod, tudi zaradi groznje z uničenjem, ki narekuje boj za življenje. Zato se tudi iskanje izhoda konča iznenada, s hitrim udarcem – z velikim pokom.

Obe deli ste tudi režirali. Kako ste se ujeli z režijo lastnih del?

Moram reči, da je režija svojega dela kot dvorezen meč. Eno je na strani upravitelja scenarija, drugo je režiser, ki se mora prilagajati gledališkim zakonitostim in ubesedenemu življenju. In prek neštetihih zapletenosti nastane predstava. Je pa gledališče pred literaturo in tako je treba izkušnje z gledališčem prestavljati in prenašati v igro. Vse to morda ni najbolj enostavno povedati; lažje je ustvarjati. In tako je Ponedeljek v črnem vzbudil posebno pozornost tudi pri strokovni ocenjevalki, ki je po ogledu predstave spraševala, kdo od nas študira na gledališki akademiji. Pač, nihče. Večina je bila celo prvič na odru! Predstava pa je dosegla tolikšno kakovostno raven, da je bila izbrana med deset najboljših predstav na Slovenskem za festival Vizije. Ne glede na to, da je merjenje kakovosti umetniškega dosežka vselej stvar osebne presoje, smo bili priznanja veseli. Šlo je za lepo potrditev našega dela in je svojevrstna vzmet za naprej.

Kajpak, toliko bolj smo nečakani pred novim avtorskim delom, ki so si ga Logatčani lahko premierno ogledali tik pred izidom Logaških novic.

Gre za mojo novo komedijo Na vrvi ali Ko ne ljubiš mesa. Prav je, če povem, da gre za dokaj zahtevno odrsko postavitev, upošteva igralski izbor, sceno, kostume, ... Nadejamo se uspeha pri gledališki publiki, čeprav humorja ne bo ravno na prvo žogo. Idejo za to komedijo je porodil vpliv družbe na posameznika in posameznika na družbo, v kateri pravila veljajo ali pa tudi ne. Skratka, naš čas in človek v njem. In to je, kar najbolj šteje.

Marcel Štefančič

Jurij Švajncar (foto: Sebastjan Gantar)

Čebelarji zasadili več kot 70 lip

Za logaškimi čebelarji je delovno leto – 32 kilogramov medu za otroke v logaških vrtcih – Okoli 80 čebelarjev skrbi za več kot 1.100 panjev

V drugi polovici januarja smo se na občnem zboru sestali logaški čebelarji. Najprej smo se seznanili z izzivi, s katerimi se soočajo sadjarji, čebelarji in vrtničkarji pri medsebojnih vplivih, kot so obrezovanje ter oprasitev in oploditev sadnega drevja, vloga čebel in nevarnosti za čebele, zlasti uporaba sredstev za varstvo rastlin v sadjarstvu in vrtničkarstvu. Temo je predstavil sadjarski strokovnjak Janez Gačnik iz Bele krajine. Na začetku občnega zbora Čebelarskega društva (ČD) Logatec smo za prizadevno delo Rafaelu Cepiču in Petru Fortuni podelili priznanje Antona Janše 3. stopnje.

Število članov društva se giblje rahlo pod 90, se pa počasi vse več čebelarjev odloča za članstvo tako v društvu kot Čebelarski zvezi Slovenije (ČZS). Lani so se včlanili Marko Kek, Miha Logar, Horymir Ondračka, Maja Ondračka, Anja Tomazin in Tadej Udovč, preminula pa sta Stane Bolčina in Franc Pivk.

Število članov Čebelarskega društva Logatec (ČD) in Čebelarske zveze Slovenije (ČZS)

Leto	2007	2008	2009	2010
ČD in ČZS	70	71	66	73
samo člani ČD	18	18	17	15
skupaj	88	89	83	88

Po podatkih iz registra čebelnjakov na dan 31. 10. 2009 imajo čebelarji na Logaškem 138 čebelnjakov, od tega 131 stacionarnih in sedem prevoznih, ter skrbijo za dobrih 1.100 čebeljih družin (panjev). Logaški čebelar ima v povprečju 13 čebeljih družin, 30 čebelarjev, več kot več kot tretjina, pa ima do pet čebeljih družin. Iz strukture je razvidno, da so na območju Logatca čebelarji večinoma ljubitelji, saj se resnejše čebelarstvo začne pri vsaj 40 čebeljih družinah.

Lani je dobro medilo

V letu 2009 smo bili čebelarji dokaj zadovoljni s prezimljenjem čebel, saj so bile zimske izgube bistveno manjše kot leto prej. Razveselilo nas je tudi zgodnje in dokaj obilno medenje, ki se je zavleklo v junij in julij. Donosi na panj so bili dobri. Podatki opazovalnega panja za gozdno medenje na Ljubljanskem vrhu kažejo, da je bil lani rekordni donos, blizu 40 kilogramov na družino.

Ob pregledu lanskoletnih dejavnosti Čebelarskega društva Logatec je predsednik društva Tone Žakelj izpostavil prejem občinskega priznanja in odmevno akcijo medenega zajtrka v vrtcih. (foto: Marjan Papež)

Aktivni v občini in izven nje

Na lanskem Gregorjevem sejmu je bila nosilna tema čebelarstvo, društvo je imelo stojnico, na kateri so radovednim obiskovalcem sejma čebelarstvo predstavljali Marko Tominec, Franc Grum, Miro Leskovec, Jože Marinč, Tone Žakelj in Marjan Papež. Na TV Lep je predsednik društva Tone Žakelj predstavil pomen čebelarstva, zgodovino čebelarstva in življenje čebele pa sta z Mirom Leskovcem predstavila tudi obiskovalcem tematskega večera v Narodnem domu.

Čebelarji smo se udeležili 32. čebelarskega posveta s prodajno razstavo v Celju in 7. praznika slovenskih čebelarjev na Majšperku. Organizirali smo izlet v Žirovnico, si ogledali čebelnjak Antona Janše na Breznici in obiskali čebelarstvo predsednika ČZS Boštjana Noča. Na čebelarskih igrah v Žirovnici smo med 19 ekipami zasedli peto mesto. Ob tem pa ni

smo zanemarjali čebel. Junija smo prevzeli sredstva za zatiranje čebeljega zajedavca varoe ter organizirali nakup sladkorja za zimsko krmljenje čebel. Tudi na izobraževanje nismo pozabili. Helena Marinč, Jože Marinč in Miro Leskovec so naredili izpit za čebelarskega svetovalca in so na voljo za svetovanje na področju tehnologije čebelarstva in zagotavljanja varne hrane. V posebno čast in zadovoljstvo pa nam je, da smo ob občinskem prazniku prejeli občinsko priznanje, ki je poklon več kot stoletni tradiciji društvenega organiziranja čebelarjev na Logaškem.

Skrbimo tudi za najmlajše

Udeležencem šolske olimpiade v Dolnjem Logatcu smo dali na ogled čebele v opazovalnem panju, Pavle Rupnik pa je v Rovtah čebelarstvo predstavil šolarjem na bivanju v naravi. Dobro smo se odzvali na akcijo Medeni zajtrk v vrtcih, ki že več let poteka ob svetovnem dnevu otroka. Za vrtce v občini je 16 čebelarjev prispevalo 23 kilogramov medu. Pri izvedbi akcije, predvsem pri obisku vrtcev, so sodelovali Franc Grum, Miro Leskovec, Rafael Cepič, Marjan Papež in drugi.

Zadnje novembrske dni pa smo logaški čebelarji izkoristili za sajenje lip, akcijo sta na državni ravni organizirala ČZS in Zavod za gozdove Slovenije. Na območju logaške občine smo zasadili več kot 70 lip. Tisti, ki se sprehajajo okoli Sekirice, bodo spomladi lahko v Rakovniku opazili celo manjši drevored, ki bo čez nekaj let dajal senco utrujenim sprehajalcem, čebelam pa obilno lipovo pašo.

*Marjan Papež,
Čebelarsko društvo Logatec*

Sneg je prekril čebelje panje. (foto: Marjan Papež)

Dlan na dlan na odru z novo komedijo

Mladi gledališčniki društva Dlan na dlan navdušili s svojo drugo celovečerno komedijo

Gledališka skupina Mladinskega športno-kulturnega društva Dlan na dlan je 12. in 13. februarja v kulturnem domu Tabor v Gornjem Logatcu premierno predstavila novo celovečerno komedijo *Na vrvi ali Ko ne ljubiš mesa*, ki jo je napisal domačin Jurij Švajncer, dobitnik občinskega februarkega priznanja za izjemne dosežke na področju kulture.

Mladi gledališčniki so uprizorili uro in pol trajajočo komedijo, v kateri odgovarjajo na vprašanja, ki se dotikajo posameznika v družbi, in pravil, po katerih deluje družba. Kdo vodi družbo in kako vidno to počne? Kaj je prav in kaj ni? Kaj se sme in česa ne? Kdo je tisti, ki postavlja pravila igre? Ali življenje posameznika vodi usoda, nekdo iz ozadja ali nekaj čisto drugega? V igri režiserka vodi skupino, ki pripravlja igrice za otroke. Pri tem nalezijo na življenjske probleme in jih poskušajo reševati. Vsak po svoje in na svoj način. Nikomur pa ni vseeno. Preprosto želijo živeti tako, kot si želijo. Jim bo uspelo?

Z lansko igro na festival Vizije

Gledališka skupina društva Dlan na dlan je lani dosegla velik uspeh s svojo krstno celovečerno igro *Ponedeljek* v črnem dosegla velik uspeh. Predstava se je po izboru selektorice uvrstila med deset najboljših gledaliških iger iz vse Slovenije na festival Vizije 2009, ki je bil med 15. In 17. majem v Novi Gorici. Uvrstitev med najboljše mladinske predstave je bila veliko priznanje mladim gledališčnikom in tudi za Logatec, ki takega uspeha ne pomni. Z igro *Na vrvi ali Ko ne ljubiš mesa* zdaj predstavljajo svojo drugo celovečerno igro, s katero nameravajo gostovati tudi v drugih krajih.

Gal Oblak in Žiga Čibej med vajami za novo komedijo. (foto: arhiv MD Dlan na dlan)

Društvo aktivno deluje tudi na drugih področjih. Med drugim je izdalo prvo pravljico o Logatcu z naslovom *Kako je mrzli veter Ženček našel toplino* ter pripravilo tradicionalno učenje peke slovenskih jedi in delavnico izrezovanja buč. Na športnem področju so aktivni v nogometu. Veliko dela so vložili tudi v obnovo igrišča na Sekirici, ki so ga tudi uradno registrirali in mladim nogometašem omogočili, da spet trenirajo in tekmujejo na domačem terenu.

Špela Tomažinčič

Poigravajo se z ritmi

Skupina mladih logaških glasbenikov se je lani odločila, da si Sželi svoje umetniško ustvarjanja pokazati v drugačni, modernejši obliki, s čimer bi tovrstno glasbeno kulturo približali mlajši publiki. Vsi navdušenci novega vetra glasbe v Logatcu jih boste lahko slišali na koncertu, ki ga pripravljajo v marcu.

Z željo po ustvarjanju se je združilo okoli 24 glasbenikov ter si nadelo ime Wonderbrass big band. Dirigentsko palico vrti Branko Mrak, predsednik novega društva pa bo Iztok Flek. V svojih pesmih se poigravajo z različnimi ritmi jazza, funka, swinga ter radi zaplavajo tudi v bolj rockovske vode. Imeli so že kar nekaj nastopov doma in v drugih krajih po Sloveniji. Lani so se udeležili festivala big bandov v Marezigah in s svojo odlično glasbo dobro zastopali Logatec. Vsi zvesti privrženci dobre glasbe smo bili navdušeni, ko so v svoje nastope vključili odlično vokalistko Tanjo Veselič, ki je s svojim glasom vedno odlična popestritev. Big band ima vaje dvakrat tedensko, glasbeniki pa so hvaležni logaškim godbenikom za vadbene prostore.

Jerca Korče

Logaški simfoniki navdušili na Brdu pri Kranju

Simfonični orkester Glasbene šole Logatec iz šolskega ansambla vedno bolj prerašča v resen, koncertni simfonični orkester, ki je sposoben zahtevne simfonične skladbe skladateljev odigrati v izvirniku. Svojo vrhunsko koncertno formo so v začetku decembra dokazovali na turneji v Rimu, sredi januarja pa so se s celovečernim koncertom predstavili v prestižnem protokolarnem objektu na Brdu pri Kranju.

Koncert 50-članskega orkestra je bil del abonmaja Aeda, ki poteka v okviru umetniških programov Ars Brdo in je bil v veliki dvorani Grandis, kjer so v preteklosti že nastopili ugledni izvajalci, kot so orkester Slovenske filharmonije ter Simfonični orkester in Big Band RTV Slovenija. Logaške simfonike je brezhibno vodil dirigent Marjan Grdadolnik, koncert pa so zaznamovali imenitni solisti Nina Kompare Volasko (sopran), Neža Cankar (violina), Urška Logar (viola) in logaški kitarški virtuoz Mario Kurtjak. Skupaj so odigrali impresiven program domačih in tujih klasičnih skladateljev (Mozart, Rodrigo, Villa-Lobos, Puccini, ...).

O odlični izvedbi koncertnega programa so nedvomno pričali tudi polna dvorana in navdušeni aplavzi poslušalcev, ki so od orkestra po koncu uradnega dela koncerta izploskali kar dva dodatka. Umetniški vodja abonmaja Aeda Jurij Reja je bil navdušen predvsem nad visokim umetniškim nivojem orkestra, glasbenike pa je povabil k nadaljnjemu sodelovanju. Ob koncertu so nastali tudi imenitni posnetki, ki jih bodo najprej tonsko obdelali, potem pa bo verjetno kmalu izšla že druga samostojna CD-plošča logaških simfonikov.

Tine Vučko

V krog življenja so nas povabili mladi pevci

Na koncertu mladinskega pevskega zbora so zbirali prispevke za bolno učenko gornjelogaške šole

V domu krajanov Tabor je Mladinski pevski zbor OŠ Tabor 29. januarja ob prepevanju in gledaliških utrinkih ponovno pripravil prijeten večer, ki so ga poimenovali Krog življenja. Koncert je imel tokrat dobrodelno noto, saj so bili prostovoljni prispevki namenjeni zdravljenju in okrevanju učenke iz njihove šole.

Zbor, ki ga že vrsto let vodi učitelj glasbe na OŠ Tabor Zdravko Novak, se je predstavil z raznolikim programom, ki je vključeval slovenske ljudske pesmi in popevke pa tudi bolj eksotične zborovske skladbe iz daljnih dežel, kot sta Nova Zelandija in Afrika. Mladi pevci so se po šestih novoletnih koncertih, ki so jih naslovili Pusti soncu v srce, v letu 2009 odločili za nov glasbeni projekt, večerni koncert Pojemo novemu letu, v okviru katerega so izvajali program Pobegle rime. Z njim so že leta 2008 sodelovali na festivalu Attacca, katerega pobudnica je priznana zborovodkinja Karmina Šilec, ob slovenskem kulturnem prazniku pa so minulo leto program predstavili tudi v parlamentu.

Zboru so se ob posameznih skladbah pridružili bivši učenci gornjelogaške šole; na klavirju jih je spremljal Miha Nagode, pri afriški Siyahamba je ritmičnost skladbe poudaril tolkalec David Kunc, kot solistka se je odrezala pevka Špela Kavčič.

Zbor se je predstavil tako s slovenskimi ljudski pesmimi in popevkami kot z eksotičnimi zborovskimi skladbami. (foto: Saša Musec)

Med posameznimi skladbami so na oder prišli tudi člani Mladinskega športno kulturnega društva Dlan na dlan, ki so prireditev popestrili z odlomki iz predstave Ponedeljek v črnem avtorja Jurija Švajncerja. Mladi gledališčniki Danijela Georgijev, Ana Pišljari in Sergej Frank so z življenjskimi dilemami in odločitvami k razmišljanju verjetno vzpodbudili tudi poslušalstvo, ki je z množičnim obiskom podprlo dobrodelno plat kulturnega večera. Po besedah Marinke Dodič, ravnateljice OŠ Tabor, je

zamisel za dobrodelni koncert, ki bo pomagal njihovi bolni učenki Sari, vzniknila povsem spontano, tako učitelji kot učenci in njihovi starši ter ostali krajanje Gornjega Logatca, pa so jo podprli z odprtimi rokami in srcem. Pri izpeljavi koncertov in domiselni scenografiji ima vedno poleg prste tudi Branka Novak, ki je poskrbela, da je povabilo k pomoči bližnjemu doseglo in nagovorilo veliko ljudi z dobrim srcem.

Saša Musec

Pravljica o Logatcu ali logaška pravljica

Vlogaški knjižnici sta imela 3. februarja zvečer predstavitev pravljice Kako je mrzli veter Ženček našel toplino avtor besedil Jurij Švajncer in ilustratorka Špela Tomažinčič. Iskrivo predstavitevno besedilo Ane Kristine Dodič, ki se je ravno dobro lotila navajati pravljico vsebino mrzlega Ženčka, ki je dodobra zmrazil vsa pravljica bitja s Sekirice, je najprej »zmotil« škrat Škrac-mrac, eden od dobrih protagonistov pravljice, s svojo nagajivo interpretacijo pravljice dogajanja. Nato je zvokovno podprl dogajanje še ves pravljica zbor. Oglasila sta se tudi Dlanček in Dlančica, sicer tudi maskoti društva Dlan na dlan, s prav posebno nalogo, da namreč ukrotita premraženost, s katero je

vihravo ledeni Ženček mrazil vse naokoli. Kako se je zgodila otoplitev v zadovoljstvo vseh, pa smo zvedeli pozneje, šele potem, ko smo pravljico – med prisotne na predstavitvi sta avtorja podarila 60 brezplačnih izvodov, – prebrali in si po njeni slikovitosti tudi napasli oči.

Resnično: pravljico Kako je mrzli veter Ženček našel toplino, pravljica prvenec Jurija in Špele, ulito sožitje besede in slike, velja prebrati sebi pa tudi tistim, ki branja še niso večji, v materinem ali babičinem naročju bo malemu poslušalcu ob koncu pravljice še topleje. Navsezadnje smo dobili prvo pravljico o Logatcu. Če bo avtorju te pravljice uspelo napisati še katero, pa ne moremo ravno zagotoviti.

maš

Razstava likovnikov v Sežani

V Mali galeriji Kosovelovega doma v Sežani je januarja razstavljalo 20 članov Društva likovnikov Logatec. Na ogled so postavili 44 likovnih del, devet kiparskih, 33 slikarskih del ter dvojce čipk. Razstavljali so Olga Ferjančič, Franc Godina, Tajip Tone Hasani, Dare Hering, Andrej Kos, Peter Kozin, Antonija Madon, Jože Matjašec, Tjaša Matjašec, Boris Mihevc, Tone Mihevc, Franc Musec, Janez Ovsec, Ana Pazin, Matej Pečenik, Tea Širca, Tatjana Verbič, Natalija Zidanič, Urška Župec in Zvezdana Zatler.

*Franc Godina,
Društvo likovnikov Logatec*

Ilustracije na steni knjižnice v Rovtah

Razstava ilustracij in likovne delavnice Adriana Janežiča

V risanju ilustracij so se preskusili tudi učenci iz Rovt. (foto: Metka Bogataj)

Stene rovtarske knjižnice bodo nekaj časa krasile ilustracije obetavnega mladega umetnika Adriana Janežiča. 20. januarja so odprli njegovo razstavo, ki sta jo pripravila knjižnica Logatec in javni sklad za kulturne dejavnosti. Janežič je 26. januarja v knjižnici pripravil tudi likovno delavnico za učence predmetne stopnje.

Adriano Janežič pripada mlajšemu rodu slovenskih ustvarjalcev. Ukvarja se otro-

ško in mladinsko ilustracijo, karikaturu in stripi. V njegovih delih je še posebej zaznati občutek za humor. Morda gre to pripisati njegovi naravi, saj pravi, da je v mladosti najraje bral Piko Nogavičko. Njegovo nagnjenost k likovnemu ustvarjanju je opazila tudi Dušica Kunaver, s katero še danes dobro sodelujeta. Že dve leti je Adrianov dom v Logatcu, kjer, kot pravi sam, v prijetni mali sobici najraje ustvarja. Njegovi najbolj priljubljeni knjigi, ki ju je ilustriral, sta Cankar.com in Zakaj so slo-

ni rahlospeči. »Svoj stil najdeš, ko ne razmišljaš več o tem, da si podoben svojemu vzorniku,« je še pripomnil. Adriano je človek domišljije in svobode pri ustvarjanju. Ne mara ustaljenih klišejev in stereotipov. Zanimivo je, da najboljše ideje pridejo takrat, ko ga čas najbolj priganja. Razstav se ne udeležuje prav pogosto, saj so njegova dela na ogled v tiskanih medijih in knjigah.

Za učence predmetne stopnje je Janežič v rovtarski knjižnici pripravil tudi likovno delavnico. V kratkih dveh urah so spoznali, kakšna je pot od ideje do končnega izdelka. Ilustrirali so pravljico Trije snežaki pisateljice Sunčane Škrinjarič. Janežič je poudaril velik pomen domišljije pri ustvarjanju likov. Z učenci so najprej skicirali karakterje glavnih likov. Skupaj z umetnikom so skice analizirali in iz vseh potegnili najboljše ideje. Ugotavljali so, s katerimi likovnimi elementi je najboljše upodobiti določene karakterne značilnosti. Ker pa čas pri takem delu prehitro mine, je časa za končanje dela zmanjkalo. A delo ni ostalo nedokončano, saj so že v naslednjem tednu umetnine dobil končno podobo. Nastala dela bodo razstavili, ko bodo delavnice končane. Pohvalno je, da raznovrstna umetnost širi svoje lovke in poskuša vanje ujeti tiste, ki jim je še posebej blizu. Želeli bi si še kakšne ustvarjalne delavnice, kjer bi lahko poleg slikarskega čopiča vrteli tudi pisateljsko pero.

Metka Bogataj

Pesmi srednjeveškega božiča

Čprav bomo ob izidu Logaških novic že krepko zakoračili v leto 2010, je prav, da se spomnimo božičnega koncerta z naslovom Piae cantiones – posvečene pesmi, ki je bil 29. decembra v farni cerkvi svetega Nikolaja v Logatcu. Vrhunski koncert je organizirala Tanja Pina Škufca, vodja izpostave javnega sklada za kulturne dejavnosti v Logatcu.

Ob izbranih pesmih srednjeveškega božiča velja zlasti omeniti Marto Močnik Pirc kot solistko, ki je zaključila podiplomski študij na kraljevem konservatoriju v Haagu na Nizozemskem, kjer je svoje znanje poglobljala na oddelku za klasično in staro glasbo. Do zdaj je imela številne nastope tako z orkestrom slovenske filharmonije in drugimi slovenskimi orkestri, na tujem pa je med drugim nastopila tudi z minhenskim simfoničnim orkestrom in baročnim orkestrom kraljevega konservatorija v Haagu. Kot drugega lahko omenimo Janeza Jocifa, izvajalca in igralca na stare instrumente, kot so srednjeveški opekelj, strunski tamburin,

renesančna prečna flavta, kljunasta in enoročna flavta in drugi. Spremno besedo k pesmim je podal Pavle Ravnohrib, mojster umetniške besede ter vsestranski dramski in filmski igralec, med drugim znan kot glavni igralec filma o Francetu Prešernu.

O izbranih pesmih, ki so bile podane tega večera le to, da segajo v obdobje od leta 1220 do 1582 in seveda še v Štrekljeve slovenske ljudske pesmi (1904-07). Izvajane pesmi izhajajo iz zbirke srednjeveške lirike Carmina Burana, napisane v latinskem, srednjevisokonemškem in starofrancoskem jeziku. Naslednje pesmi so nastale v samostanu mesta Moosburg na Bavarskem za uporabo v samostanski deški šoli. Naslednja zbirka pesmi Piae cantiones – posvečene pesmi izhaja s Finske in pripada evropskemu srednjeveškemu svetu. Večer srednjeveških božičnih pesmi je bil dobro obiskan in je verjetno ostal v spominu poslušalcem.

Albin Čuk

Na svetovnih zimskih masters igrah tudi Logatčani

Na smučeh so tekli z nekdanjimi tekmovalci z vsega sveta

Na Pokljuki so bili tudi (z leve) Merlak Konrad, Albreht, Ivan Pergovnik, Milan Gornik, Pavel Rupnik in Jure Gornik.
(foto: arhiv Ivana Pergovnika)

Več krajev po Sloveniji je med 25. in 31. januarjem gostilo svetovne igre za rekreativne športnike. Udeležilo se jih je prek 3.000 rekreativnih športnikov oziroma nekdanjih tekmovalcev iz vsega sveta. Hokej je bil na Bledu, smučanje v Kranjski Gori, dvoranski nogomet v Šenčurju, smučarski skoki v Žireh, biatlon in smučarski teki pa na Pokljuki.

Smučarskih tekov v klasiki (5 in 10 km) in prosti tehniki (14 km) ter maratona na 20 in 30 km se je udeležilo več kot 300 tekačev. Med njimi so bili tudi Logatčani Nataša Rupnik, Jože Petkovšek, Rafael Marn, Pavel Rupnik, Bojan Trojar, Ivan Pergovnik in Konrad Merlak. Spopadli so se z nekdanjimi tekmovalci iz vsega sveta ter se v svojih kategorijah uvrščali med osmim in 20. mestom. Izstopal je Jože Petkovšek, ki je v klasiki na 10 kilometrov osvojil drugo mesto. Najbolj množična prireditev je bil maraton na 20 in 30 km s skupinskim startom. Udeležili so se ga vsi, razen Petkovška. Proga je bila zaradi novozapadlega snega mehka in težka in temu primerni so bili rezultati. Kljub temu so bili Logatčani s svojimi nastopi in uvrstitvami zadovoljni.

Ski Van

Klub borilnih veščin Logatec vabi k vpisu

V novi sezoni bi v Klubu borilnih veščin Logatec spet radi razširili naše članstvo. Na treningih delamo predvsem tehnike in taktike francoskega boksa, kjer se uporablja ročne in nožne udarce po vsem telesu. Učimo se tehnik »na dotik«, kdor pa želi, lahko postopoma prehaja na močnejšo izvedbo udarcev. Na treninge vabimo fante, starejše od 14 let, ki jih ta šport zanima rekreativno ali tekmovalno. Naši treningi so v centru vojnih veteranov v Logatcu. Treninki za začetnike bodo ob ponedeljkih in sredo med 20. uro in 21.30. Za začetek potrebujete le športno oblačilo in obutev, ostalo opremo dobite prek kluba. Dodatne informacije so na naši spletni strani www.savate-logatec.si, lahko pa nas tudi pokličete na telefonsko številko 041 373 240.

Simon Merlak, Klub borilnih veščin Logatec

Logaški lokostrelci uspešno zaključili sezono

Logaški lokostrelci smo z lansko sezono zadovoljni, saj smo dosegali zelo dobre rezultate. Najbolj smo ponosni, da smo med slovenskimi lokostrelskimi društvi na prvem mestu.

Odlični so bili naši mladi lokostrelci. Jan Rijavec je osvojil zlato medaljo na evropskem mladinskem prvenstvu v Italiji, ekipa slovenske reprezentance, v kateri sta tekmovala naša lokostrelca Jan Rijavec in Kristjan Bauer, pa je bila na evropskem mladinskem pokalu dvakrat zlata. Luka Stoševski je dosegel dva državna rekorda, Klemen Stoševski enega. Imamo 11 državnih prvakov v različnih disciplinah: Kristjan Bauer na dvoranskem državnem prvenstvu, Cita Lukančič ter Luka in Klemen Stoševski v FITA 12+12, Dobrivoje Stoševski, Špela Petkovšek in Jan Rijavec v FITA 900 krogov, Jadran Lukančič, Cita Lukančič in Jan Rijavec v FITA, Luka Stoševski pa je državni prvak v 3D.

V skupnem seštevku slovenskega 3D pokala sta bila Luka Stoševski (deček, dolgi lok) in Jure Corn (ml. deček, goli lok) prva, Jaka Petkovšek (ml. deček, goli lok) in Marko Vihar (veteran, dolgi lok) pa druga. V skupnem seštevku slovenskega pokala imamo pet pokalov za prvo mesto: Dobrivoje Stoševski (član, goli lok), Luka Stoševski (deček, dolgi lok), Cita Lukančič (deklica, olimpiček), Klemen Stoševski (kadet, olimpiček) in Jaka Petkovšek (ml. deček, goli lok). Pokale za drugo mesto so osvojili Jadran Lukančič (član, olimpiček), Špela Petkovšek (deklica, olimpiček) in Jan Rijavec (kadet, olimpiček), za tretje pa Jure Corn (ml. deček, goli lok) in Luka Corn (deček, goli lok). Glede na to, da smo naše društvo ustanovili konec leta 2006, smo z rezultati naših članov zelo zadovoljni in jim želimo veliko uspehov tudi naprej.

Jolanda Ovsec

Na 40-kilometrskem nočnem pohodu do Dražgoš

Po poti Cankarjevega bataljona iz Pasje ravni v Dražgoše – V množici 457 pohodnikov so bili tudi logaški planinci

Logaški planinci smo se udeležili 31. tradicionalnega spominskega planinskega pohoda v Dražgoše, ki je trajal dobrih 10 ur. V soboto, 9. januarja, zvečer smo se pod vodstvom Janeza Slabeta, ki ima za sabo že 20 pohodov v Dražgoše, odpravili iz Logatca, na Vrhniki se nam je pridružil še en planinec.

Mimo Polhovega Gradca smo prišli do Črnega vrha (850 m), kjer smo okrog 22. ure s pohodniško opremo odšli do kmetije Pri Koširju, kjer je izhodišče poti. Vpisali smo se v seznam pohodnikov in plačali deset evrov startnine, ki je namenjena stroškom, saj pohodniki dobijo čaj, na cilju pa enolončnico.

Pogreli smo se ob kresu

Noč je bila zaradi megle in rahlega sneženja temna. Zbralo se je nas je 457, precej več je bilo mladih. Na vpisno mesto so pohodniki prihajali vse do odhoda, ki je bil pol ure pred polnočjo. Vsakoletni vodja pohoda nas je pred odhodom seznanil s potekom poti in podučil o disciplini. Za njim smo hodili v strnjeni skupini po spluzenih poteh. Zaradi debele snežne odeje je bila po ostali trasi narejena malo širša gaz.

Dražgoška bitka je eden izmed izredno pomembnih dogodkov v slovenski zgodovini in priča o boju za obstanek slovenskega naroda v lepem podalpskem prostoru. Bitka je terjala življenja 41 Dražgošanov in devetih partizanov, 11 je bilo ranjenih, 12 jih je padlo še na Mošenjski planini. Dražgoška bitka je pomembna zaradi srčnosti partizanskih borcev in domačinov, ki so pokazali, da so se pripravljali za svoj dom boriti do konca. Nemci so v dneh po bitki Dražgoše porušili do tal.

Kolona pohodnikov, opremljenih s pohodniško opremo in prižganimi čelnimi svetilkami, je šla s Pasje ravni (850 m), skozi vas Sv. Petra hrib in po dveh urah zahtevne hoje prišla v nižje ležeči Zminec v Poljanski dolini (380 m), kjer smo dobili topel čaj. Pohod smo kmalu nadalje-

Še preden so se planinci peš podali v Dražgoše, so se 2. januarja tradicionalno udeležili pohoda na 1220 metrov visoki Kum. Letos so bili med pohodniki le štirje logaški planinci. (foto: Marinka Petkovšek)

vali čez most nad Poljanščico, se pomikali v hrib ter po dveh urah prišli v Breznico pod Lubnikom (Zalubnikar, 800 m), kjer smo se spet ogreli s toplim čajem in se na krajšem počitku okrepčali s hrano iz nahrbtnikov. Gorel je kres, da smo se pogreli ob ognju.

Vzponi so pobrali precej moči

V zgodnjem nedeljskem jutru, ura je kazala malo čez četrto zjutraj, smo se odpravili mimo naselja Sv. Tomaž nad Praprotnim (okrog 800 m) in se spustili v Praprotno v Selški dolini (400 m), kjer nas je čakal čaj. Še preden se je razpotegnjena kolona pohodnikov združila, smo okrog 5. ure že nadaljevali pohod in šli čez most nad Selščico, po cesti v Ševlje (400 m) in nato v zahteven strm breg. V Zabrekve (810 m) smo prišli pregreti. Bilo je malo pred 8. zjutraj in pred gospodarskim poslopjem smo kratko postali ob toplem čaju, saj nam je zadnji vzpon pobral precej moči. Zaradi meglenega vremena nismo videli okoliških hribov, nudil pa se nam je lep razgled na zasneženo okolico. Do cilja nas je čakal še del poti z manjšimi spusti in vzponi.

Ob 8. uri smo pohod nadaljevali mimo Prevoj (690 m) in cerkve sv. Jedrti v Lajšah (850 m). V strnjeni skupini smo po asfaltni cesti prehodili še zadnja dva kilometra. Naš prihod je spremljalo sonce,

ki je posijalo izza oblakov. Pri osnovni šoli v Dražgošah (800 m) smo bili ob 10. uri, utrujeni od težke 10-urne poti, ki smo jo prehodili v zimskih razmerah. Potrdili so nam kartončke, dali toplo enolončnico in čaj. Pojedli smo in si preoblekli preznojena oblačila, v tem času pa so na cilj prišli tudi pohodniki iz smeri čez Ratitovec. Dražgošani so v šotorih in brunarici ponujali domače dobrote.

Ob 12. uri smo se zbrali pri spomeniku v Dražgošah, kjer je bila proslava in je sonce nekajkrat toplo pogrelo vse prisotne. Veliko udeležencev se je pripeljalo z avtobusi, kombiji in osebnimi vozili iz vseh krajev Slovenije in zamejstva. Poslušali smo govor Dražgošana in partizana, 85-letnega Janeza Lušine Malijskega ter recitaciji 80-letnega pesnika Toneta Pavčka in nekdanjega partizana in dramskega igralca, danes 91-letnega Aleksandra Valiča. Igral je Orkester slovenske policije. Slavnostna govornica je bila notranja ministrica Katarina Kresal.

Po proslavi smo počakali na vozila, ki so odpeljala pohodnike in udeležence proslave, ter se sredi popoldneva s kombijem srečno pripeljali v Logatec. Vodja pohoda Janez Slabe se je vsem udeležencem zahvalil za tovarništvo in v težkih razmerah prehojeno pot.

Marinka Petkovšek, PD Logatec

Praznijo se tudi večji hlevi

O izzivih logaškega in notranjskega kmetijstva – Novi ukrepi kmetijske politike pomembni tudi za Notranjce

Za obdelano podeželje, ki je vsečno ločeno sprehajalcev, pohodnikov in rekreativcev, ki je zanimivo za turizem na podeželju, so nepogrešljive manjše, srednje in velike kmetije. Vzdržujejo kulturno krajino, ki je pomemben dejavnik sprostitev po napornem delavniku, zato je podpiranje kmetijstva med temeljnimi pogoji za zagotavljanje samooskrbe s hrano in razvoj turizma, na kar tako radi prisegamo.

Odbor izpostave Logatec Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije (KGZS) je 3. februarja pripravil strokovno srečanje, na katerem so govorili o sodelovanju in povezovanju ustanov za boljše delo v kmetijstvu. Udeležili so se ga predstavniki občine, upravne enote, kmetijskih zadrug, zavoda za gozdove, Kmetijsko-gozdarskega zavoda Ljubljana, KSS Logatec, PRC BF Logatec ter KGZS.

Spregovorili so o odprtih vprašanjih v kmetijstvu in na podeželju v Logatcu in sosednjih občinah, o tem, kako bi občina, upravna enota in država dale pravo mesto velikokrat podcenjenemu kmetijstvu. Predsednik logaškega odbora izpostave KGZS Tone Kokelj je bil zaskrbljen nad stanjem v kmetijstvu in je prisotne pozval, naj prispevajo k njegovemu izboljšanju. »Poklicani naj opravijo svoje poslanstvo in koristijo kmetijstvu. Zaskrbljujoče je, da se na Logaškem praznijo hlevi, v katerih so tudi večje črede.«

Predsednik KGZS Ciril Smrkolj je poudaril pomen malih kmetov in kmetij na območjih z omejenimi možnostmi za kmetovanje, ki jih je tudi na Logaškem veliko. »Državo opozarjamo, naj tudi s primernimi razpisi spodbuja in ohranja majhne kmetije.« Kmete je povabil, naj izkoristijo povračila za pogonska goriva – trošarine, česar ni naredila skoraj polovica upravičencev. V sodelovanju z kmetijskim ministrstvom je zbornica v okviru skupne kmetijske politike pripravila nove ukrepe, ki so pomembni za Notranjko, in sicer ohranjanje ekstenzivnih kraških pašnikov. »V pripravi je zakon o kmetijskih zemljiščih, ki bo uvedel kazni za neobdelano kmetijsko površino. S tem bomo omejili njihovo nadaljnje zaraščanje,« je še dejal Smrkolj.

Manjši kmetje so prikrajšani

Direktor ljubljanskega zavoda KGZS Jože Benec je kmete pozval, naj pogosteje izko-

Posveta so se med drugimi udeležili: (z leve) predsednik KGZS Ciril Smrkolj, vodja OI KGZS Logatec Tone Kokelj in župan Janez Nagode. (foto: Marjan Papež)

ristijo pomoč kmetijske svetovalne službe pri izpolnjevanju zahtev navzkrižne skladnosti in pri vprašanjih, ki se dotikajo ukrepov skupne kmetijske politike. Član odbora logaške izpostave KGZS Andrej Fečur je opozoril na uporabo kmetijskih površin za rekreacijo, še posebej pa za sprehajanje psov, saj lastniki večinoma ne počistijo za njimi. S tem se povečuje nevarnost prenosa bolezni na domače živali in ljudi, zato bi morala za ozaveščanje lastnikov psov več storiti občina. Na to se je odzval logaški župan Janez Nagode, ki je povedal, da občino na dan več stane pes v zavetišču kot otrok v vrtcu. Glede kmetijstva pa je Nagode dejal, da se je z vstopom v EU zmanjšal nabor ukrepov, s katerimi

sme občina pomagati kmetijstvu.

Pri razmisleku o možnostih podpore lokalnemu kmetijstvu je vodja logaške kmetijske svetovalne službe Roman Rupnik predlagal, da pretehtajo pravilnik za dodeljevanje sredstev. Pravilnik je potreben resne presoje, saj po njem manjše in srednje velike kmetije do sredstev niso upravičene, so pa ključne za ohranjanje poseljenosti in obdelanosti občine. Oboje je pomembno za razvoj turizma. Rupnik zato na ravni občine pogoša strategijo, ki bi opredelila vlogo kmetijstva in podeželja v gospodarstvu in turizmu ter vlogo kmetijstva pri ohranjanju okolja in vzdrževanju kulturne krajine.

Marjan Papež

Novosti pri ukrepih kmetijske politike

Plačila za ukrep »govedo« naj bi predvidoma izplačali maja in junija. Posebne premije za bike naj bi se lahko uveljavljale le še v letih 2010 in 2011, ukrep »ekstenzivna reja ženskih govedi« (krave dojilje) pa do leta 2013. Dodatna sredstva bodo namenili za plačilo za mleko za gorsko-višinske in strme kmetije ter podporo za ohranitev živinoreje na kmetijah s travinjem. Subvencije za leto 2010 bodo od 5. marca do 15. maja (+ 25 dni zamudnega roka). V čebelarstvu bodo ponovno uvedli ukrep enotnega zatiranja varoe. Kmetje so januarja prejeli nove izpise podatkov o posodobljenih GERK-ih. Grafične spremembe morajo pregledati, pomagala jim bo kmetijska svetovalna služba. Nepravilnosti

bodo javili na upravno enoto. Pomembna novost je tudi sprememba načina določitve višine plačil pri OMD. Vsako kmetijsko gospodarstvo bo imelo določeno število točk. Izravnalno plačilo na hektar bo sestavljeno iz fiksnega dela in produkta med številom točk KMG, vrednostjo te točke in odstotkom variabilnega dela. Vrednost točke bo znašala 0,43 evrov.

Vse dodatne informacije v zvezi z neposrednimi plačili za leto 2010 in potekom »subvencijske kampanje« boste dobili na predavanju, ki bo v četrtek, 25. februarja, v Narodnem domu v Logatcu.

*Mojca Vavken,
kmetijska svetovalka, KSS Logatec*

Nekaj utrinkov o možnem razvoju turizma v Logatcu

Ob koncu lanskega leta je pogovor s koordinatorico za kulturne in turistične dejavnosti na občini Renato Gutnik med drugim nanesel na načrte za razvoj turističnih dejavnosti v Logatcu. Kar strinjal sem se, da v turizmu marsikaj manjka, zlasti pa novih pogledov za nadaljnji razvoj turizma v Logatcu. Zato nekaj misli o razvoju. Morda ne bo odveč, čeprav ni vse kratkoročno uresničljivo.

Že dolga leta spremljam razvoj turizma in turistične zanimivosti Logatca. Zelo sem bil vesel izida turistične publikacije Dobrodošli v Logatcu, katere izdajatelj in založnik je bila občina Logatec. Zbrala in uredila jih je Renata Gutnik. Kljub temu ne bo odveč še nekaj razmišljanj o turizmu v Logatcu.

Krožišče pri Klamu

Že ko smo imeli v grbu Logatca voz kot simbol furmanstva, sem predlagal, da bi na krožišču kot znak nekdanjega furmanstva postavili kmečki ali furmanski voz. Še danes se mi zdi tedanji predlog umesten, saj mladi že ne bodo več poznali kmečkega voza. Trenutno ga lahko sicer vidijo v muzeju starih predmetov na Griču. Toda vsi niti ne vedo, da je shranjen v kozolcu lastnice Ivanke Urbas. Pa tudi nekdanja dediščina furmanstva se umika novim objektom in staro se ruši. Tako ni več hlevov in ne starih gostiln. Ena izmed redkih pa je gostilna »Pri Mih« na Kalcah, ki pa zaradi neurejenega dedovanja propada.

Kdaj bo zaživel grad?

Grad se prav v tem času obnavlja, vendar bodo gotovo potrebna še dodatna vlaganja, da bo oživel po zamislih logaškega podjetnika Marka Smoleta. Nenazadnje bo verjetno treba za zahtevnejše goste uresničiti tudi idejo o igrišču za golf. Vsekakor bo treba uresničiti neko novo idejo, če bo lastnik želel uvesti neko turistično dejavnost.

Še o cerkvi svetega Janeza

Ko sem že pri opisovanju Gornjega Logatca oziroma gradu je umestno opozoriti še na cerkev svetega Janeza, o kateri v Logaških novicah piše Simona Kermauner in omenja letnico 1526 kot začetek obstoja te cerkve. Podrobnosti o tej stari cerkvi nisem zasledil v omenjeni publikaciji.

Kaj pa soteska potoka Reke?

Logaščica ima dva kraka: Črni potok in potok Reka. Kraka se v Logaščico združita v Gornjem Logatcu. Potok Reka izvira v sote-

ski v bližini Rečanove kmetije. V preteklosti sva s Francem Bogatajem želela predstaviti sotesko in ko je ta želel poslikati sotesko, je naletel na medveda in s predstavitvijo ni bilo nič.

Pešpot k rimski trdnjavi

Poglejmo še nekoliko v okolico Logatca. Z nekaj truda bi lahko uredili pešpot z izhodiščem v Logatcu (lahko tudi z železniške postaje ali počivališča Lom) do rimske postojanke na vrhu Brsta. Od tam bi lahko prišli do Gradišnice in do ameriških smrek (sekvoj) ter nato do Kališ in cilja v Grčarevcu, na namenovano turistično kmetijo Žigon.

Bo v Logatcu kdaj zrasel nov park?

Turistično glasilo Lipov list med drugim omenja dva pomembna moža, ki ju je Logatec gostil pred več kot dvesto leti. To je bilo v nekdanji znameniti Milavčevi gostilni, ki je gostila Napoleona in generala Bernardotta. Tu je general podpisal znameniti vojaški proglas za celotno Ilirsko provinco. Milavčeve hiše že davno ni več, zemljišče pa je prevzel Franc Korenčan. Zakaj znamenito hišo sploh omenjam? Logatec ima bolj malo znamenitih mož in se spominjamo le obiska Napoleona na prehodu do Ljubljane, zato bi bilo mogoče, seveda s prizadevanjem občine in

logaškega turizma, postaviti spominski park na nekdanjem Milavčevem zemljišču. To zemljišče nasproti pokopališča bi lahko mogoče usposobili za park tudi s pomočjo evropskih sredstev.

Kaj pa s skulpturo pri upravni zgradbi Klija?

Posebna pridobitev za občino in upravo je nova zgradba, ki je bila lani izročena svojemu namenu. Pred impozantno stavbo bi za moje videnje morali prestaviti tudi skulpturo, nameščeno pred zgradbo nekdanje uprave Klija, ki jo je pred leti izdelal umetnik Puntar. Ta ponazarja ves trud delavcev Klija (ki je žalostno propadel), ki so z udarniškim delom in odreknanji dobičku zgradili Kli. Skulptura ponazarja delavce Klija in njihova prizadevanja. Prav bi bilo, da bi jo namestili pred novo občinsko zgradbo in bi tako pričala o nekdanjem delu delavcev.

O turistični brošuri

Ko začnem listati po turistični brošuri Dobrodošli v Logatcu, bi bilo zaradi tujcev, ki pridejo v Logatec, dobro pod slike pripravili podnapise. Seveda to velja za prihodnje izdaje turističnih publikacij. S tem pa je tudi konec mojih razmišljanj o turistični ponudbi v Logatcu.

Albin Čuk

Resda je zimski čas, a sneg in temačni dnevi ne morejo prekriti vsega. Še preden je zapadel sneg, sem ob potoku Logaščica, v bližini table sicer že zbledelim napisom, da je odlaganje smeti prepovedano, naletela na razbito steklo. Očitno nekdo ni pomislil, da bi lahko Logaščica ob poplavljanju steklo odnesla v Jačko.

Besedilo in foto:
Julči Ičič

Skupine za samopomoč za ljudi s čustvenimi težavami v Logatcu

Društvo za mentalno zdravje iz Ljubljane v Logatcu spet organizira dopolnilno mentalno zdravljenje – skupine za samopomoč, ki jih vodi izkušen terapevt. Terapije so v prostorih na Notranjski 14 v Dolnjem Logatcu, in sicer dvakrat na mesec ob 18. uri. Udeležba je brezplačna.

Če ste depresivni ali nevrotični, če žalujete, imate socialno ali kako drugo fobijo, psihosomatske motnje ali kake druge čustvene težave, vas vabimo, da nas pokličete na tel. št. 041 341 081, da se dogovorimo.

Zlatko Jajčanin, predsednik Društva za mentalno zdravje

Kakšen zrak bom dihal?

Replika na članek Anice Perpar v zadnji lanski številki Logaških novic.

Tudi mene zanima, kakšen zrak bom v bodoče dihal sam, moji bližnji, najbrž tudi moji nasledniki. Življenje v Logatcu je namreč v mnogih ozirih ugodno. Imamo dovolj pitne vode, dovolj zelene narave, dostopnost po cestah in železnici, geografski položaj v državi in EU, nekaj predvidenih delovnih mest, komunalno infrastrukturo. Skoraj ni stvari, da je Logatcu ni.

Zrak v Logatcu je po moji oceni najboljši. Posebej omenjam, da je zrak ena redkih dobrin in pogoj življenja, ki je zastonj. Vdihnem in me ne stane nič. Če pijem vodo, je bolj redko zastonj. Vremenski in klimatski pogoji na notranjskem gričevju zagotavljajo s kisikom

bogat vdih, pretežno zahodni vetrovi pa dovolj prepiha, da se zračne gnote premešajo in ohranjajo svežino. Odveč je strah pred zahtolnim dolinskim zrakom, pred zrakom, onesnaženim z izpušnimi plini, ki so celo prek dovoljenih vrednosti prisotni v večjih, prometno obremenjenih mestih. Odveč je strah pred smogom, pri katerem se izpušnim plinom pridružijo še dimni plini od ogrevanja bivališč, naj bodo hiše ali blokavska naselja in industrija. Po tej presoji ima naš Logatec kar nekaj prednosti pred bližnjimi mesti. Ne smemo jih napraviti.

Toda razmišljajmo celovito. Zrak je zaradi človekovega delovanja, ki je dovoljeno, včasih pa tudi na skrivaj, lahko onesnažen. Tak zrak za dihanje ni najboljši, saj tako ozračje pogosto povzroča vrsto težav in bolezni. Poznane so nam nekdanje težave bližnje, zdaj pokojne IU Vrhnika, komunalnega smetišča na Tonjicah. Morda tudi težave bližnje Idrije v določenih zimskih razmerah zaradi dimnih plinov. Da o zraku v zasavskih hribih in kislem dežju niti ne začnemo.

Strah v naslovnem vprašanju je utemeljen z domnevo, da bo predelava smeti, točneje sortiranje odpadkov na lokaciji Industrijske cone za Klijem poslabšalo naš logaški zrak. Na to vprašanje lahko bolj podrobno odgovorijo le tisti, ki zadeve poznajo od druge državi oziroma EU. Poštena primerjava pove največ. Nato tehtajmo prednosti in slabosti.

Poudaril pa bi naslednje. V smeteh je denar, v smeteh je bogastvo. Smeti so izvir, ki ne presahne. Civilizacija je usodno povezana z odpadki. Kolikor višji nivo življenja, več je ponudbe, zato več embalaže, papirja, več je stvari s pretečenim rokom uporabnosti, nemodnih izdelkov, tehničnih izdelkov s pretečeno garancijo i.t.d. S primerno organizacijo jih lahko v visokem deležu vrnemo med surovine. Prav to je načelna zahteva EU. Moramo jo upoštevati. Bogastvo, denar pa je v življenju pametnega gospodarja prednost. Podobno je denar v rokah nespametnega v pogubo. Ali je prav, da tokrat izberemo prednost?

Jože Omerzu

Kogar imaš rad,
nikoli ne umre,
le daleč,
daleč je ...

Zahvala

ob izgubi ljube mami, babice, prababice, tašče, sestre
in tete

Marije Gantar, roj. Kobal

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, še posebej družini Rupnik, Heleni in Ireni, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam stisnili roko in se prišli posloviti od pokojnice ter darovali cvetje in sveče.

Zahvaljujemo se tudi gospodu kaplanu Andreju za lepo opravljen cerkven obred, dr. Janji Šešok in patronažni sestri Urški za pomoč v času njene bolezni ter pevcem in trobentarju za poslovilne melodije. Iskrena hvala Komunalnemu podjetju Logatec in cvetličarni Karmen.

Vsi njeni

Večina otrok obiskuje vrtec

Vlogaški občini sta dva vrtca, javni, ki ga je ustanovila občina, in zasebni s koncesijo, katerega ustanoviteljica je župnija Dolnji Logatec, v njima pa je 628 otrok. Prvi, vrtec Kurirček Logatec, ima pet enot. Centralna v Dolnjem Logatcu ima 12 oddelkov, v katerih je 230 otrok, v Gornjem Logatcu sta enoti Tabor s 127 otroki v osmih oddelkih in Tičnica, ki ima devet oddelkov in 130 malčkov, v enoti v Hotedršici je 19 otrok, v Rovtah pa so štirje oddelki z 59 otroci. Vseh otrok je bilo 31. decembra 564. V župnijskem Miklavževem vrtcu je bilo 64 otrok, razdeljenih v štiri oddelke. Občina Logatec ob koncu vsakega koledarskega leta z vlogami za znižano plačilo vrtca dobi podatke o vključenosti otrok s stalnim prebivališčem v občini v vrtce. Po teh podatkih je v logaških vrtcih 610 otrok s starši, ki uveljavljajo znižano plačilo vrtca, v ljubljanskih vrtcih jih je 25, na Vrhniki 18, 15 otrok pa je drugje, in sicer v Idriji (2), Mariboru (1), Cerknici (1), Medvodah (1), Starem Trgu pri Ložu (2), Postojni (3) in Žireh (5). Glede na število otrok, rojenih med letoma 2004 in 2008 (teh je 812), ima občina 84-odstotno vključenost v vrtce, kar pomeni, da je le 16 odstotkov otrok v starosti od enega do šestega leta v varstvu pri domačih.

Nevenka Malavašič, spec., občina Logatec

Srednje šole v Idriji in Postojni vabijo k vpisu

Učenci devetih razredov osnovnih šola imajo do 24. marca še čas za vpis v srednjo šolo. Veliko jih bo odšlo v prestolnico, nekaj tudi v Postojno in Idrijo. Gimnazija Jurija Vege v Idriji vpišuje v programe gimnazija, strojni tehnik in mehatronik operater. Poleg kakovostnega pouka dijaki obiskujejo različne interesne dejavnosti in sodelujejo pri mednarodnih projektih in izmenjavah. Šolski center Postojna ima poleg srednje še Višjo strokovno šolo. Srednja šola izobražuje gimnazijce in ekonomske tehnike, strojna ima programe strojni tehnik, strojni tehnik PTI, avtoserviser, oblikovalec kovin in pomočnik v tehnoloških procesih. Dijaki tretjih letnikov se bodo lahko praktično usposabljali v tujini. Na srednji gozdarski in lesarski šoli v Postojni vpišujejo v več različnih programov gozdarstva, lesarstva in zdravstva. Imajo tudi veliko zanimivih interesnih dejavnosti, ki so sestavni del pouka.

Brane Pevec

Zahvala

Andrej Pečkarj

1953 - 2009

Ob boleči izgubi sina, očeta in brata se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, sodelavcem, prijateljem in vsem, ki ste nam izrazili sožalje, darovali sveče in cvetje, ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili k večnemu počitku.

Zahvala gre tudi domačemu župniku gospodu Janezu Selanu za opravljeno pogrebno bogoslužje, pogrebni službi Menart ter konjenikom za doživet zadnji pozdrav. Še posebna zahvala velja družini Kranjc - Štangerjevim za vso njihovo nesebično pomoč in podporo. Hvala tudi celotnemu osebju Zdravstvenega doma Logatec za vso skrb, razumevanje in nudeno pomoč.

Vsi njegovi

Zahvala

*Delo in trpljenje
tvoje bilo je življenje,
naj ti Bog sam bo plačnik,
vsemogočni tolažnik.*

Franc Pivk

1936-2009

Ob boleči izgubi dragega moža, atija in deda Franca Pivka se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem in vsem, ki ste nam izrekli sožalje, darovali sveče in prispevali v dober namen, darovali za sv. maše in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebno zahvalo izrekamo gasilskemu društvu in vsem soslednjim društvom za organiziran sprevod in sočustvovan govor. Zahvala gre tudi g. Žaklju iz Čebelarskega društva Logatec za poslovilne besede. Hvala vsem zastavonošem, ki ste se poslovili od njega. Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku za obiske ter lepo opravljen pogreb ter cerkvenemu pevskemu zboru za petje. Hvala tudi osebju zdravstvenega doma Logatec ter pogrebni zavodu Menart in komunalnemu podjetju za pogrebne storitve. Vsem še enkrat hvala.

*Žalujoči žena Marica, sin Roman in hči Mateja
z družinama ter sin David s Katjo*

Zahvala

ob izgubi našega dragega moža, očeta, dedka in pradedka

Karel Nagode

1932-2009

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in svete maše. Hvala vsem, ki ste pokojnika pospremili na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se osebju Doma starejših Logatec za nego in skrb, dežurnemu zdravniku, pogrebni zavodu Menart, gospodu župniku Simonu Onušiču, pevcem CPZ Hote-dršica, trobentarju, Matjažu za lepe poslovilne besede ter Komunalnemu podjetju Logatec za opravljene pogrebne storitve.

Žalujoči vsi njegovi

Zahvala

*Prazen je dom in prazno dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Ljubila si dom in družino,
v naših srcih zapustila si bolečino.*

**Zinka Urbas,
roj. Loštrek**

1924-2009

Ob boleči izgubi naše drage mame in babice se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v trenutkih žalosti stali ob strani, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče, ter jo pospremili na njeni zadnji poti.

Posebej bi se radi zahvalili osebju Doma starejših Logatec, pevcem za lepo petje, pogrebni zavodu Menart za opravljene pogrebne storitve in Borisu Teglju za poslovilne besede.

Vsi njeni

Novo v Knjižnici Logatec

LEPOSLOVJE

Slovensko

BIZJAK, B.: Pisma
KLEMŠE, M.: V zakrpanih gozdarjih (spomini, dnevniki)
KOŠIR, M.: Objemi srca : kolumne iz revije Obrazi : 2008-2009 (spomini, dnevniki)
KRIŠELJ-G., Urška: Avgusta + 1 CD (kratka proza)
LIKAR-B., M.: Sobotne zgodbe (kratka proza)
MRAC, I.: Tragični paradoks bivanja (esej)
ZGODBE iz knjižnice. Kako diši moja knjižnica
ŽIŠT, D.: Zakaj sta umrla ta dva otroka (spomini, dnevniki)
BIZJAK, B.: Steklovina juter (poezija)
KOSOVEL, S.: Iz zapuščine : pesmi, neobjavljene v Zbranem delu (poezija)
REBULA-Tuta, A.: V naročju (poezija)
ROZMAN, A.: Brvi čez morje : izbrane drame (dramatika)
Tuje
AHERN, C.: Dar
AHERN, C.: Hvala za spomine
*BALLARD, J. G.: Nebesa na zemlji
*BRECHT, B.: Zgodbe gospoda Keunerja / Me-ti. Knjiga obratov. Poskusi o Brechtu (kratka proza)
*CHRISTIE, A.: Gospa McGinty je mrtva (kriminalni r.)
DRAKE, N.: Tutankamon : knjiga senc (zgodovinski r.)
DUVERT, T.: Dnevnik nedolžneža
*ENDO, S.: Molk
GREEN, R.: Zgodbe iz zibelke
KINSELLA, S.: Strastna zapravljenka se poroči
*KUŽEL, D.: Luč
LUDLUM, R.: Bournova zapuščina (2. zv.)
MARÍAS, J.: Tvoj obraz jutri. Ples in sen/2. del
PATTERSON, J.: 6. tarča (kriminalni r.)
QUICK, A.: Vragolije
TREMAIN, R.: Dolga pot domov
*VELIČKOVIČ, N.: Oče moje hčere : druga knjiga Gostačev
ZEH, J.: Orli in angeli

STROKOVNA LITERATURA

Splošno

*BAHOR, S.: Skriti knjižni zakladi : pisna dediščina samostanskih in cerkvenih knjižnic v Sloveniji
BRALNO društvo Slovenije: Razmerja med slikovnimi in besednimi sporočili : zbornik Bralnega društva Slovenije [ob 8. strokovnem posvetovanju], Ljubljana, 8. septembra 2009
Filozofija
*ALEMBERT, J. R. D.: Uvod v Enciklopedijo. Duh razsvetljenstva

Psihologija

*GLADWELL, M.: Prebojniki : resnica o uspehu
KALIŠNIK, V.: Škrat : nagajivi škrat duhovnega učenja : duhovni priročnik za osebnostno rast in razvoj
NERBURN, K.: Pisma sinu : čudovita spoznanja o življenju, moškosti in zrelosti
Sociologija
BONNER, S.: Generacija trapastih : kako trapasti smo pravzaprav?
*LATOUCHE, S.: Preživeti razvoj : od dekolonizacije ekonomskega imaginarija do oblikovanja alternativne družbe
POTI do inkluzije
ULE, M.: Socialna psihologija : analitični pristop k življenju v družbi
*VREDNOTE za prihodnost

Gospodarstvo

ANDERSON, C.: Dolgi rep : zakaj je prihodnosti poslovanja v večji prodaji manj množičnega
*ZUPANČIČ, B. M.: Prva od suhih krav

Pravo

JAZBEC, M.: Martin Krpan : diplomat in vojščak
LOUIS, C.: Monika Hauser – začenjam vedno znova : zdravnica, ki se bori za ženske z vojno travmo : dobitnica alternativne Nobelove nagrade za mir
ZAGORC, S.: Poslanski mandat in nezdržljivost poslanske funkcije
ZAGOVORNIK – glas otroka : zbornik prispevkov za izobraževanje zagovornikov

Javna uprava

GRAFENAUER, B.: Upravni postopki v občinah

Pedagogika

DUH, M.: Sodobna likovna umetnost v kurikulumu vrtca
PUKLEK L., M.: Osebnostni, motivacijski in socialni dejavniki učne uspešnosti
UČITELJSKE kompetence in doseganje vzgojno-izobraževalnih ciljev v šoli
Narodopisje
KOŠAK-B., S.: Sto narodnih noš na Slovenskem
TORKAR, Z.: Velika planina : planinska dediščina iz zbirke Vlasta Kopača
Ljudsko slovstvo
BLED v ljudski pripovedi

Ekologija

FRIEDMAN, T. L.: Vroč, raven in nagneten svet : zakaj potrebujemo zeleno revolucijo – in kako lahko ta obnovi Ameriko
ZUPAN, M.: Raziskave onesnaženosti tal Slovenije

Matematika

MATEMATIKA 1. Zbirka nalog za gimnazije

Meteorologija/Geologija

EVOLUCIJA Zemlje in geološke značilnosti Slovenije
HLATAN, T.: Nastanek tornadov

Živalstvo

RIS v Sloveniji : strokovna izhodišča za varstvo in upravljanje

Medicina

*FINK, C.: Bipolarna motnja za telebane : [razumite manično depresijo in odkrijte najnovejšo obliko zdravljenja]
KNÖPFEL, S.: Kontracepcija : katere metoda mi ustreza?

Tehnika

ROBERTS, P.: Konec nafte : propadanje naftnega gospodarstva in vzpon nove energetske ureditve

Kmetijstvo

FLEETWOOD, J.: Med : več kot 100 načinov uporabe pri tradicionalnem zdravljenju, ohranjanju lepote in pripravi hrane, številni nasveti in 40 vabljenih receptov

PLAHUTA, P.: 2 x sto vinskih trt na Slovenskem

Vrtnarstvo

KREJAN K., T.: Pisane buče : okrasne, okrogle, okusne
JAMNIK, B.: Vrtničarstvo v Ljubljani

Kuharice

BOLE-V., A.: Kaj je v loncih : pametno s Pametnim : od Danske do Toskane

Menedžment

ŠUHEL, P.: Informacijska tehnologija : projektno vodenje

Kiparstvo

SEDEM slovenskih kipark : 1918-1945 : [Katarina Drenik Marussig, Elsa Kasimir Oeltjen, Karla Bulovec Mrak, Dana Pajnič, Mara Kralj, Milena Dolgan, Sonja Rauter Zelenko]

Arhitektura/Urbanizem

*AŽMAN M., L.: Preobrazba podeželske kulturne pokrajine v Sloveniji
KLEVEVŽ : biser narave z bogato zgodovino

TIPOLOGIJA večstanovanjskih stavb

Uporabne umetnosti

LOZAR-Štamcar, M.: Pleteno pohištvo v Sloveniji

Fotografija

KELBY, S.: Digitalna fotografija : majhne skrivnosti, s katerimi bodo vaše fotografije videti kot fotografije profesionalcev

Gledališče/Ples

DRASLER, J.: Na robu mesta, v središču sveta : (knjiga o cirkusu)

Jezikoslovje

ZEMLJARIČ M., J.: Govorni korpusi

Literarna teorija

ČAS je za Brechta!

KRIŽNAR, N.: Album svetovnih književnikov. 2. Svetovni sodobniki

Arheologija

*KOLIŠČARSKA naselbina Stare gmajne in njen čas : Ljubljansko barje v 2. polovici 4. tisočletja pr. Kr.

Potopisi

*MA, Jian: Rdeči prah

Geografija

REBERNIK, D.: Osnove fizične geografije Evrope

Geografija Slovenije

*JANKOVIČ P., A.: Rupnikova linija – odkrivanje utrd ob rapalski meji
OKOLJSKI učinki prometa in turizma v Sloveniji

Biografije

BROZ, J.: Tito – skrivnost in stletja : [jugoslovanski predsednik v novi luči]

Svetovna zgodovina

*KULTURNA dediščina in identiteta ZGODOVINA

Zgodovina – Slovenija

*DREKONJA, B.: Po sledih Ernesta Hemingwaya

*Še posebej priporočamo.

Prireditve

16. 2. Pustno rajanje, ob 16.00 v Kulturnem domu Tabor v Gorenjem Logatcu. Org.: Vrtec Kurirček Logatec.

16. 2. Otroško pustno rajanje v OŠ 8 talcev za predšolske otroke, šolarje in njihove starše, ob 16.00 do 18.00, v stari telovadnici OŠ 8 talcev. Org.: OŠ 8 talcev in JSKD Ol Logatec, 01 759 17 40.

18. 2. Potopisno predavanje Filipini – skrivnostna dežela prijaznih ljudi, ob 19.00 v Narodnem domu v Logatcu. Predava Matej Košir. Info.: Knjižnica Logatec, 01 754 17 22.

23. 2. 3. predstava otroškega lutkovnogledališkega abonmaja Občine Logatec Pravljica o brezi, ob 18.00, v Narodnem domu v Logatcu. Vstopnice bodo na voljo uro pred predstavo na blagajni Narodnega doma. Info.: Občina Logatec, renata.gutnik@logatec.si

26. 2. 3. predstava gledališkega abonmaja komedije Občine Logatec Zbudi se, Katka, ob 20. uri v Narodnem domu v Logatcu. Vstopnice za izven bodo na voljo teden dni prej v knjigarni DZS na Tržaški 19 in Turistični pisarni Naklo v Logatcu. Info.: Občina Logatec, renata.gutnik@logatec.si

2. 3. Odprte prodajne razstave Katarine Istenič Rudolf Zakvačkala sem se (blazine, torbice in tapcirana stola), ob 19.30 v Knjižnici Logatec. Info.: Knjižnica Logatec, 01 754 17 22.

4. 3. Predavanje Izpodnebni (meteoriti) na slovenskem od Žige Zoisa do 2009, ob 19.00 v Narodnem domu v Logatcu. Predava dr. Dragan Božič. Info.: Knjižnica Logatec, 01 754 17 22.

9. 3. Potopisno predavanje Po svileni poti, v Narodnem domu v Logatcu. Predava Domen Robek. Info.: Knjižnica Logatec, 01 754 17 22.

Člani društva za zdravilne rastline bodo dejavni tudi letos

Člani društva Ognjič so z zanimanjem prisluhnili Jožetu Kukmanu iz Stične.
(foto: Brane Pevec)

Člani Društva za zdravilne rastline Ognjič Logatec so se 28. januarja zbrali na občnem zboru v Dolnjem Logatcu, prisluhnili pa so tudi predavanju Jožeta Kukmana iz Stične, kjer nadaljuje delo patra Ašiča. Društvo ima že prek 120 članov, v svoje vrste pa vabi tudi nove.

Kukman se je na predavanju osredotočil na prehladna obolenja, ki so v zimskem času pogosta. Spregovoril je o vitaminih,

mineralih, oljih in drugih snoveh, ki jih telo potrebuje, največ časa pa je posvetil pripravi iz zdravilnih zelišč. »Petdeset let sem že med zdravilnimi rastlinami in v tem času si človek tudi kaj zapomni,« je odgovoril na pripombo, da zeliščarji priporočajo različne rastline. »Jesti in piti bi morali po pameti, podobno velja tudi za zelišča. In tudi verjeti moramo, da nam bodo zelišča pomagala.« Predavanje je zaključil z mislijo o ljubezni. »Najprej je ljubezen do bližnjega, potem do domovine –

le koliko nas obesi zastave ob praznikih –, in nazadnje do zdravja oziroma do samega sebe.«

S podobno mislijo je v jedilnici osnovne šole 8 talcev pričela občni zbor stara in nova predsednica društva Meta Rupnik: »Imeli smo že več predavanj, tako lahko vzamemo od vsakega nekaj, na koncu pa se moramo zanesti le nase.« Najprej je povedala, kaj je bilo narejenega v lanskem letu, nato je bolj obširno spregovorila o načrtih za letošnje. V začetku marca bo Sanja Lončar predavala o osteoporozi, 13. marca se bo društvo predstavilo na Gregorjevem sejmu, aprila bodo pripravili tečaj o nabiranju in predelavi rastlin, maja sledi ekskurzija v Vitovlje. Že pred tem si bodo člani izmenjevali zelišča, v okviru humanitarne dejavnosti pa obiskovali ostarele na domu oziroma v domu starejših občanov. Ob koncu poletja bo društvo sodelovalo tudi na prireditvah v Grajskem parku, septembra bo imelo delavnico v Lazah. Program bodo čez leto še prilagajali.

Brane Pevec

Vendar nekaj zime

Tako kot nam sneg prinese številne nevšečnosti, budno oko opazovalca lahko vidi prelepe oblike, ki jih je zasnovala narava tako v snegu kot v ledu. Ker so strehe danes običajno dobro izolirane, so taki okrasni prizori, ki so nekoč grozili mimoidočim, le še redki, čeprav so prav lepi na pogled.

*Besedilo in foto:
France Brus*

Končno je označen tudi dostop do Knjižnice Logatec. Ob odprtju upravnega centra smo v Logatcu dobili lični informativni tabli, ki nas usmerjata do javnih ustanov. Pohvalno.

*Besedilo in foto:
Gvido Komar*

Učenci izdali zvočno-tipno slikanico

V osnovni šoli 8 talcev so 10. februarja predstavili zvočno-tipno slikanico V hiški sredi gozda, ki so jo učenci 5. c razreda pri dodatnem pouku napisali in ustvarili pod vodstvom mentorice Bojane Pivk.

Odrasli ob branju dnevnih časopisov zlahka pozabimo, da bi dnevne novice radi brali tudi tisti, ki jim vid ni bil dan ali jim je bil mogoče pozneje ob spletu okoliščin vzet. Učenci so v predprazničnih dneh prebrali žalostno zgodbo fantka, ki je zaradi petarde izgubil vid. Zgodba jih je vzpodbudila k projektu, namenjenem slepim in slabovidnim vrstnikom. Pod mentorstvom Bojane Pivk so Veronika Brand, Monika Cergolj, Anja Grm, Barbara Istenič, Lara Pivk Ogrin, Simon Cigale, Jure Corn, Hana Jereb, Ajda Tršar in Minela Velagič začeli pisati zgodbe, jih nato sami ocenjevali in zoževali izbor. Zgodbe so pisali samostojno ali po naslovih, ki jim jih je dala mentorica. Po obisku Postojnske jame so pisali na temo podzemlja, zgodbe so nastajale v parih, nekatere v nadaljevanjih: nekdo je zgodbo začel, drugi nadaljeval. Po izboru pravih je Pivkova preo-

Zvočni zapis za slikanico so učenci posneli na Radiu 94 in NTR. (foto: arhiv OŠ 8 talcev)

blikovala uvode in zaključke zgodb in jih povezala v celoto. Mladi pisatelji so tako postali ponosni avtorji svoje prve tiskane knjige. Ker pa sta jih vodila želja in cilj, da bi njihovo delo lahko prebrali tudi slepi in slabovidni, so se obrnili na Blaža Pavlina iz Zveze slepih in slabovidnih Slovenija, ki

jim je z veseljem priskočil na pomoč. Tako je knjiga dobila tudi Braillovo pisavo. Vendar se tu pot projekta še ni ustavila. Učenci so odšli na Radio 94 in NTR v Postojno, kjer so posneli zvočni zapis knjige z naslovom V hiški sredi gozda.

Jerca Korčec

Ekološko tudi v šoli v Rovtarskih Žibršah

Na podružnični osnovni šoli v Rovtarskih Žibršah smo tudi v tem šolskem letu pristopili k projektu Ekošola in Kids-4future. Če z ekološkim ozaveščanjem začnemo pri otrocih, še obstaja upanje, da bomo rešili naš planet. Tako v šoli ugašamo luči, zapiramo vodo, ločujemo odpadke in počnemo še veliko drugega. To ni le trenutna zagnanost, ampak delovanje za prihodnost. Ko so bili današnji odrasli še mladi, se o okolju ni prav veliko govorilo, saj so bili časi drugačni, bolj skromni. Z razvojem smo izgubili nekaj pomembnega, povezanost z naravo. Zdaj je čas, da otroci kaj naučijo odrasle.

Besedilo in foto: Ana Žakelj

Razglednice iz prihodnosti

Učenke ekokrožka na OŠ Rovte so pod vodstvom mentorice Aleksandre Stefanovske in zunanjega sodelavca Toneta Snoja, ki jih je uvedel v svet računalniškega oblikovanja, sodelovale na državnem računalniškem natečaju Razglednice iz moje prihodnosti. Namen je bil izdelati razglednice za Avstrijo, Francijo, Nemčijo, Italijo, Slovenijo in Veliko Britanijo v prihodnosti: kako bodo glede na verjetne učinke klimatskih sprememb videti čez 20, 40 in 70 let. Dobile so razglednice s trenutnim stanjem, nato pa uporabile znanje, domišljijo in računalnik. Na natečaj je prispelo več kot 200 izdelkov in med njimi je žirija izbrala 12 najboljših, ki jih bodo nato natisnili v obliki razglednic. Določili so tudi osem drugih zmagovalcev, ki si zaslužijo še posebno nagrado. Naša učenka Tanja Lukan iz 8. b je bila ena od dveh, ki sta oblikovala najlepši dunajski dvorec Schoenbrunn, sedmošolka Beti Čuk pa je dobila posebno nagrado.

Ljudmila Treven

Pri dinozavrih

Prvi razredi osnovne šole 8 talcev so bili 19. januarja na naravoslovnem dnevu Dinolab v Znanstvenoraziskovalnem centru SAZU v Ljubljani. Učenci so odkrivali življenje, gibanje in prehranjevanje dinozavrov. Ogledovali so si okostja, naredili ulitek dinozavrove čeljusti, opazovali fosile iz pradavnine in z razbijanjem iztrebkov ugotavljali, s čim se je dinozaver prehranjeval.

Agata Smrekar

Logatec ima perspektivne športnike

Občina Logatec je v mesecu kulture priznanja podelila tudi športnikom, in sicer za izjemne dosežke. Priznanja so v Narodnem domu podelili 1. februarja, razveselili pa so se jih ženska mladinska ekipa Namiznoteniškega kluba Logatec, rokometašica Tamara Mavsar ter biatlonec Vasja Rupnik in smučarji tekači Rok Tršan, Matej Šimenc in Boštjan Klavžar iz Tekoškega smučarskega društva Valkarton.

Ana Verdinek, Katja Gutnik, Nina Zupančič in Sanja Smiljanič (na fotografiji z leve proti desni) sestavljajo uspešno žensko mladinsko ekipo Namiznoteniškega društva Logatec. Skupaj igrajo deveto sezono in so ves čas dosegale vrhunske uspehe v kadetski, mladinski in celo članski konkurenci. V sezoni 2005/2006 so bile ekipne državne kadetske prvakinje, lani pa so postale mladinske državne prvakinje, za kar se jim je občina oddolžila s priznanjem.

Mlada rokometašica Tamara Mavsar je priznanje prejela za vstop v člansko reprezentanco, v kateri je najmlajša igralka, za tekmovalstvo v ligi prvakinj, v kateri je že dosegla nekaj evropskih golov, za članstvo v najboljšem ženskem kolektivu v Sloveniji, Rokometnem klubu Krim, pa tudi zato, ker je perspektivna logaška športnica. Z vrstnicami iz Rokometnega kluba Krim je že osvojila več naslovov državnih prvakinj.

Biatlonca Vasja Rupnika iz TSK Valkarton verjetno pozna vsak Logatčan. Trenutno brani slovenske barve na olimpijskih igrah v Kanadi, priznanje je prejel prav za izpolnitev olimpijske norme. Je redni član A biatlonske reprezentance, nastopa na svetovnih pokalih, na domačih prvenstvih pa se uvršča med prve tri. Lani je, prvič v svoji biatlonski karieri, osvojil točke svetovnega pokala in se pridružil rednim tekmovalcem, ki imajo te točke tako v biatlonu kot v smučarskem teku.

Boštjan Klavžar, Rok Tršan in Matej Šimenc (na fotografiji z leve) iz TSK Valkarton nizajo uspeh za uspehom. Tršan je lani dosegel 14 zmag, skupno zmagal v pokalu Slovenije, je trikratni državni prvak, na Olimpijskem festivalu mladih je bil najuspešnejši član moške tekaške ekipe. Lanska sezona je bila uspešna tudi za Šimenca in Klavžarja, ki sta priznanje prejela za uvrstitev v kontinentalnem pokalu, kjer je bil prvi kljub močni konkurenci v skupnem seštevku 12., drugi pa se je uvrstil med deseti najboljših.

Le kdo bo očistil parkirišča

Na semanji dan, 12. januarja, sem imel opravek tudi na Novi ljubljanski banki, kjer je v okolici stavbe vladalo pravo polarno vzdušje. Grmade snega in le nekaj kolesnic, ki so bile posute s soljo – obupno stanje in nemogoče, da bi kak invalid z berglami uspel nepoškodovan priti v to ustanovo, v kateri starejši prejemamo pokojnine, mlajši pa svoje osebne dohodke. Nehote sem se spomnil napeva Res na vasi je lepo ..., sam pa dodajam, da je v mestu vsaj za čiščenje parkirišč in pločnikov slabo poskrbljeno.

Besedilo in foto: Franc Brus

Prvi letošnji sejem

Čprav je nekaj dni pred prvim letošnjem sejmom zapadlo kar precej snega, so se odgovorni za pripravo sejma krepko lotili dela in očistili vso Cankarjevo cesto, da so prodajalci imeli dovolj prostora za postavitev svojih stojnic. Tudi 12. januarja ni manjkalo prodajalcev tekstilnih in usnjenih izdelkov, prodajalcev suhe robe, čebelarских proizvodov pa tudi posušenega in svežega sadja. Kljub skrbni pripravi na sejmu ni bilo veliko obiskovalcev. Mogoče so pregloboko segli v žep ob praznovanju novega leta ali pa so se soočili z gospodarsko krizo, ki tudi Logatčanom ni prizanesla. Zaradi vetra, dežja in mraza so prodajalci prej kot ponavadi pospravili blago in svoje stojnice ter odšli domov.

Besedilo in foto: Franc Brus

KUPUJETE NOV AVTO?

10 let garancije

10 LET

Avtohiša SELISKAR d.o.o.

Betajnova 16, 1360 Vrhnika

10 let garancije

RAZMIŠLJATE O NAKUPU NOVEGA VOZILA?
SAMO V AVTOHIŠI SELISKAR NA VRHNIKI
VAM PRI NAKUPU NOVEGA VOZILA ZNAMKE KIA IN CHEVROLET PODARIJO **10 LETNO GARANCIJO**. AKCIJA POTEKA IZKLJUČNO V AVTOHIŠI SELISKAR NA VRHNIKI IN VELJA DO KONCA FEBRUARJA, OZIROMA DO RAZPRODAJE ZALOG MODELNEGA LETA 2009. KOLIČINA VOZIL JE OMEJENA.

fax: 01 7504716

www.avtohis-seliskar.si

tel: 01 7502252